STAR WARS

JEDI APPRENTICE

Jude Watson

AMENINȚAREA DIN INTERIOR

JUDE WATSON

JEDI APPRENTICE
AMENINŢAREA DIN INTERIOR

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Jude Watson
Jedi Apprentice – The Threat Within
2002

Jude Watson

Este o cunoscută scriitoare specializată în epoca de început a seriei Star Wars.

Colaborarea cu Lucas-Books a început cu Star Wars Journal: Captive to Evil – Jurnalul Prinţesei Leia Organa. De atunci, Watson a scris povestiri pentru seria de reviste Star Wars: Jedi Apprentice precum şi „Jurnalele” Reginei Amidala şi Darth Maul.

Când Obi-Wan Kenobi a devenit ucenic Jedi al lui Qui-Gon Jinn, era doar un băiat. Acum, în pragul bărbăţiei, porneşte pe calea care îl va face să devină Cavaler Jedi... şi stăpân al propriei soarte.

În timp ce Obi-Wan şi Qui-Gon investighează un val ciudat de sabotaje planetare, văd că relaţia lor se schimbă – luând uneori o direcţie periculoasă. Pe măsură ce evenimentele devin mortale, este posibil ca vieţile lor să nu mai fie niciodată aceleaşi.

…cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

Obi-Wan Kenobi stătea perfect nemişcat. Nu simţea nicio mişcare în camera întunecată, dar muşchii îi erau încordaţi, gata de atac. Singura lumină provenea de la lama albastră strălucitoare a sabiei sale de lumină. Singurele sunete perceptibile erau zumzetul lamei şi respiraţia Jedi aproape nedetectabilă. Obi-Wan stătea în aceeaşi poziţie, echilibrat pe o şină subţire, de aproape o oră. Totuşi, aştepta.

Dintr-o dată, vocea lui Qui-Gon sparse liniştea, întrerupând concentrarea lui Obi-Wan. Un mesaj de la Maestrul său, prin comunicator, nu era ceea ce aşteptase Obi-Wan. Distras pentru moment, aproape că rată sonda camuflată, de antrenament, care se mişcă rapid spre capul lui. Asta aşteptase. Obi-Wan se întoarse stângaci pe şina subţire şi tăie sonda în aer. Sărind pe o altă şină nevăzută, lovi încă două sonde. O clipă mai târziu, luminile din cameră se aprinseră şi tânărul Jedi îşi dezactivă sabia de lumină.

Obi-Wan clătină din cap. Exerciţiul era terminat, dar tânărul Jedi în vârstă de şaptesprezece ani nu era mulţumit de performanţa sa.

— Da, Maestre, îi răspunse Obi-Wan lui Qui-Gon prin comunicator.

— Am fost chemaţi de Consiliu. Ne întâlnim acolo.

— Desigur, răspunse Obi-Wan.

Speranţa izvorî în el. Poate că, în cele din urmă, Consiliul îi convocase pentru o misiune. Obi-Wan şi Qui-Gon petrecuseră ultimele două luni în Templu. Era întotdeauna o uşurare să vină

acasă când terminau o misiune, dar lui Obi-Wan nu-i plăcea să stea prea mult. A fi Jedi era o muncă constantă. Iar devotamentul, energia şi răbdarea de care avea nevoie, păreau cumva să se intensifice atunci când era la Templu, când nu lucra pentru îndeplinirea obiectivului specific al unei misiuni.

Jedii nu încetau niciodată să înveţe. Dar, după exerciţiile nesfârşite de antrenament Obi-Wan îşi simţea concentrarea începând să scadă. N-ar fi trebuit să fie atât de stângaci cu sondele de antrenament. Ar fi trebuit să fie pregătit pentru orice. Se plictisea şi asta era periculos.

În afara camerei Consiliului, Obi-Wan văzu silueta mare a Maestrului său. Chiar şi cu spatele întors, Obi-Wan simţea cum Qui-Gon nu-i împărtăşea deloc anticiparea dornică şi anxietatea. La fel ca întotdeauna, Maestrul său emana calm. Qui-Gon era aproape întotdeauna mulţumit să facă doar antrenamente şi meditaţie. De ce dorea Obi-Wan atât de mult să acţioneze?

Qui-Gon zâmbi şi dădu din cap spre Padawanul său care se apropia, înainte să activeze uşa şi să intre în cameră. Obi-Wan îl urmă la un pas, în timp ce Qui-Gon se îndrepta spre centrul camerei şi îi saluta pe Maeştrii aşezaţi.

Pulsul lui Obi-Wan se acceleră uşor. Dar nu însemna nimic, pe lângă nervozitatea pe care o simţea când era chemat să se prezinte în faţa Consiliului.

Mace Windu se lăsă pe spătarul scaunului, cu braţul îndoit la spate.

— Am primit un mesaj de pe Vorzyd 4, spuse el clar. Raportează că sunt sabotaţi de Vorzyd 5 şi solicită medierea. Planetele din sistemul Vorzyd nu s-au angajat niciodată în vreun război. Dar tensiunile au crescut între a patra şi a cincea planetă. Toate planetele sunt interdependente şi o dispută între ele două ar putea declanşa o reacţie în lanţ, perturbând întregul grup. În mod clar, acest lucru este ceva ce dorim să evităm.

— Deci situaţia este delicată, termină Obi-Wan gândul Maestrului Windu şi o regretă imediat.

Nu făcea decât să-şi dezvăluie nerăbdarea în faţa Consiliului.

— Foarte, continuă Mace, părând să nu observe nici nerăbdarea lui Obi-Wan şi nici întreruperea lui. Şi pentru a face lucrurile mult mai complicate, Vorzyd 5 neagă orice acţiune.

— Înainte să puteţi aduce aceste planete împreună pentru

a vorbi, va trebui să evaluaţi cu atenţie problema, adăugă Maestrul Yarael Poof. S-ar putea să fie mai multe chestiuni în joc decât par.

Obi-Wan îl văzu pe Qui-Gon încuviinţând încet şi ştia că munca lor avea să înceapă chiar înainte să părăsească Templul. Mai auzise de Roiul Vorzyd, dar numai în treacăt. Următorul pas era o vizită la arhivele Templului.

Medierea necesita multă cercetare şi cunoştinţe de bază. Jedii vor trebui să fie pregătiţi pentru orice posibil conflict.

Jocasta Nu era pregătită atunc când sosiră ei. Petrecea majoritatea timpul făcând cercetări pentru misiunile Jedi. Deşi era informată periodic de un membru al Consiliului cu privire la ce planete sau sisteme ar putea necesita în curând asistenţă Jedi, capacitatea ei de a accesa informaţiile corecte la momentul potrivit era neobişnuită. Putea simţi aproape întotdeauna momentul în care apărea o problemă pe punctul de a exploda.

Când Obi-Wan şi Qui-Gon intrară în cameră, ecranul de vizualizare din arhive reda o comunicare înregistrată de la Preşedintele Port, liderul Vorzyd 4. Jocasta o închise repede.

— Vă trimit pe Vorzyd 4, nu-i aşa? întrebă ea chicotind. Sunt sigură că va fi o călătorie productivă.

Obi-Wan nu gustă gluma. Dar, pe măsură ce Jocasta le spunea mai multe despre Vorzyd 4, începea să o înţeleagă. Planeta aceea mică era cunoscută mai ales pentru producţia sa uimitoare şi vânzarea de bunuri. Singură, Vorzyd 4 producea aproape toată mâncarea şi bunurile utilizate de cele cinci planete din sistemul ei.

— Toţi locuitorii de pe Vorzyd 4 lucrează, explică Jocasta. Copiii încep să lucreze de la vârsta de zece ani, când scade ciclul şcolar. În loc să urmeze şcoala şapte zile, se duc şase zile şi lucrează una. În fiecare an, după aceea, mai adaugă o altă zi de muncă, până la vârstă de şaptesprezece ani, când încep să lucreze cu normă întreagă. Din acel moment, lucrează sapte zile pe săptămână.

Jocasta îşi îngustă ochii. Obi-Wan credea că simte dezaprobare. Chiar şi Jedii se odihneau uneori.

— La vârsta de şaptezeci de ani, muncitorii trebuie să se pensioneze, continuă Jocasta. Vorzydiakii se tem că persoanele în vârstă nu vor putea ţine pasul cu ritmul de lucru. Din păcate, majoritatea pensionarilor mor în câteva săptămâni din

momentul în care sunt forţaţi să-şi părăsească slujbele. Nu se cunoaşte cauza acestor decese. Majoritatea pensionarilor au o stare de sănătate bună până când sunt obligaţi să se oprească din lucru.

Obi-Wan se uită la Maestrul său pentru a vedea ce părere are despre această practică. Qui-Gon avea cincizeci de ani, iar Obi-Wan nu-şi putea imagina că cineva s-ar gândi că el ar putea fi altfel decât productiv. Maestrul Yoda avea peste opt sute de ani. Era de neimaginat să i se ceară să se retragă. Înţelepciunea sa era una dintre cele mai valoroase resurse ale Consiliului.

Gândul că cineva le-ar cere acestor Jedi să demisioneze, îl făcea pe Obi-Wan să zâmbească, dar Qui-Gon îi aruncă o privire severă şi el se domoli imediat.

Desigur, Vorzydiakii de pe Vorzyd 4 erau fiinţe unice, cu cicluri de viaţă şi practici culturale unice. Deşi păreau umani – corpurile lor erau umanoide, dar aveau o pereche de antene lungi şi ochii puţin mai mari – Obi-Wan ştia că nu trebuia să-i judece după standardele altor fiinţe.

— Dar Vorzyd 5? întrebă Qui-Gon. Şi tensiunile dintre cele două planete?

— Vorzyd 5 produce mai puţin de jumătate din nevoile sale planetare şi depinde în mare măsură de comerţul cu Vorzyd 4 pentru subzistenţă. În trecut, s-au zbătut şi au avut deseori datorii faţă de Vorzyd 4, deşi relaţiile dintre ele au rămas paşnice şi prietenoase. Creanţele nu contau pentru cei de pe 4, deoarece aveau un surplus constant. Nici cei de pe 5 nu erau tulburaţi că le datorau atâtea credite vecinilor. Dar acum, lucrurile s-au schimbat.

— Cum aşa? întrebă Obi-Wan.

— Vorzyd 5 a început să construiască cazinouri. Profitul pe care l-au obţinut le-a permis să-şi achite multe dintre datoriile lor interplanetare.

— Şi nu mai sunt îndatoraţi faţă de Vorzyd 4, spuse Qui-Gon încet.

— Exact. Vorzyd 4 susţine că Vorzyd 5 vrea acum să fie planeta conducătoare. Că sabotează producţia de pe Vorzyd 4 pentru a părea mai puternică pentru restul sistemului şi a galaxiei. Vorzyd 5, desigur, susţine că este o prostie. Şi acuzaţiile continue îi înfurie foarte tare.

Înmânându-i lui Qui-Gon un teanc de discuri, Jocasta reluă

mesajul Preşedintele Port. Bărbatul de pe ecran părea jenat, dar pledoaria lui era directă.

— Vă contactez pentru a solicita mediere. Suntem atacaţi. Vorzyd 5 este de vină. Toţi diplomaţii şi spionii suspectaţi au fost expulzaţi. Sabotajele continuă. Vă rugăm să ne contactaţi imediat.

În timp ce vorbea, capetele antenelor Preşedintelui Port se mişcau ca nişte păsări în căutarea unui loc de aterizare.

— Este neobişnuit că ne-a contactat Preşedintele, spuse Jocasta odată ce imaginea dispăru de pe ecran. În trecut, Vorzydiakii au avut puţine contacte cu galaxia, în afara grupului lor. Au fost chiar reticenţi să aibă reprezentare în Senat. Faptul că au solicitat ajutor din exterior nu poate decât să însemne că simt că situaţia lor este disperată.

Qui-Gon şi Obi-Wan mulţumiră arhivarei şi plecară cu stive de informaţii suplimentare pentru a le examina singuri. Obi-Wan nu savura deloc sarcina. Îşi dădea seama că misiunea aceasta nu îi va oferi acţiunea pe care o dorea.

Sistemul Vorzyd părea plictisitor, iar diplomaţia era deseori un proces lung şi plictisitor. Obi-Wan oftă şi se certă pe sine. Ştia că ar fi trebuit să fie recunoscător pentru orice misiune. Cel puţin era o schimbare.

Capitolul 2

Qui-Gon începu să coboare pe rampa navetei înainte ca aceasta să atingă podeaua hangarului de pe Vorzyd 4. Petrecuse întreaga călătorie citind informaţiile despre planete şi istoriile lor, şi era nerăbdător să se mişte şi să ia puţin aer proaspăt. Toate discurile aveau date despre istoria corporaţiilor planetelor şi în timp ce succesul lui Vorzyd 4 ca şi corporaţie paşnică era admirabil, fusese o cercetare care nu-i oferise nicio bucurie. Qui-Gon fusese total incapabil să-şi dea seama cum erau Vorzydiakii ca indivizi.

Hangarul în care aterizaseră nu era aglomerat. În afară de muncitorii care încărcau marfă pe ceea ce păreau a fi nave de export, nu mai erau multe alte fiinţe.

— Suntem întâmpinaţi? întrebă Obi-Wan.

Îşi înăbuşi un căscat în timp ce i se alătura lui Qui-Gon în afara navetei. Qui-Gon presupuse că şi cercetarea Padawanului fusese la fel de nedistractivă ca a lui. Înainte să poată răspunde afirmativ, un tânăr Vorzydiak apăru în faţa lor. Se opri o clipă, apoi se înclină uşor spre Jedi. Atitudinea lui era calmă, dar antenele îi tremurau nervoase. Qui-Gon ştia că era puţin probabil ca Vorzydiakul să mai fi întâlnit vreodată fiinţe din afara sistemului său planetar.

— Bine aţi venit. Urmaţi-mă, spuse ghidul lor fără nicio expresie.

Se întoarse şi ieşi repede din hangar. Jedii trebuiră să-l urmeze într-un ritm rapid pentru a putea ţine pasul.

Qui-Gon aşteptase cu nerăbdare să vorbească cu tinerii Vorzydiaki. Sperase că asta îl va ajuta să înţeleagă mai bine specia. Dar după acel salut scurt, Vorzydiakul nu mai spuse nimic. Pur şi simplu îi conducea rapid pe străzi.

Când Qui-Gon încercă să-i pună una sau două întrebări, fu evident după privirile confuze şi antenele care zvâcneau că asta îl incomoda pe ghid. Poate că Preşedintele Port îi ceruse ghidului să nu spună nimic. Qui-Gon decise să se dedice observării împrejurimilor. Avea să-i cunoască pe Vorzydiaki destul de curând.

Străzile din Vorzyd 4 erau aproape goale. Deşi era mijlocul zilei, nu se vedea nicio fiinţă. Qui-Gon nu văzu nici furnizori de băuturi răcoritoare sau spaţii publice.

Clădirile erau înalte şi cu şase feţe. Nu existau uşi cu arcadă sau copertine. Nici ferestre mari sau ornamente. Materialele nu erau deloc irosite pe stil sau estetică. Totul părea a fi proiectat pentru o eficienţă maximă, inclusiv sistemul hexagonal în care erau construite clădirile şi culorile lor mohorâte de codificare.

Uitându-se la Vorzydiakul din faţa lor, Qui-Gon îşi dădu seama că acelaşi lucru era valabil şi pentru îmbrăcămintea de pe Vorzyd 4. Până acum, toată lumea pe care o văzuse purta o salopetă monocromă simplă şi strânsă pe corp. Nu aveau nici măcar gulere.

Cei trei nu merseră prea mult timp, când Vorzydiakul se opri în faţa unei clădiri greu de definit, de culoare maro pal. Pe placa de lângă intrare se putea citi MULTYCORP. Ghidul activă uşa şi le făcu semn Jedilor să intre.

Aşteptându-se să intre într-un fel de portic sau hol, Qui-Gon fu surprins să afle că se aflau într-un turbolift care se ridică spre etajul douăzeci şi patru. O voce asemănătoare cu a unui droid numea fiecare etaj în timp ce treceau de el: *Adunarea şapte*, *Adunarea opt*, *Fabrica nouă*, *Fabrica zece*... până când ajunseră la *Contabilitate douăzeci şi patru*. Uşa se deschise şi un Vorzydiak înalt se repezi la lift fără să aştepte ca ceilalţi să coboare. Aproape că dădu peste Obi-Wan.

— Intrare neproductivă, murmură ghidul Vorzydiak.

Vorzydiakul înalt se uită fix la grup, dar nu spuse nimic. Qui-Gon se întrebă cine era.

— Îl cunoşti? îl întrebă el pe ghid.

Ghidul clătină din cap şi îi conduse pe Jedi afară din turbolift şi printr-un labirint de spaţii de lucru bej. Sute de Vorzydiaki îmbrăcaţi în salopete stăteau aproape unul de altul, vorbind în căşti şi introducând informaţii pe ecranele de date.

Deşi multe dintre fiinţe vorbeau simultan, efectul general era un bâzâit scăzut. Nicio voce nu se auzea în detrimentul alteia. Între muncitori nu exista nicio discuţie neproductivă. Şi, în afară de simbolul numeric Vorzyd postat deasupra fiecărei staţii de lucru, nu exista niciun alt mod de a distinge spaţiile de lucru între ele.

Putea fi acesta locul de unde îşi conducea Preşedintele Port planeta? se miră Qui-Gon. Dintr-o uzină Vorzyd? Aruncă o privire spre Padawan şi Obi-Wan ridică uşor din sprâncene. Evident, era la fel de surprins şi nedumerit ca şi Maestrul său.

— Aşteptaţi aici, îi instrui ghidul.

Îi introduse pe Jedi într-o cameră mică, dominată de o masă mare, înconjurată de bănci. Apoi se îndepărtă, dispărând în labirint. O clipă mai târziu, Preşedintele Port apăru în prag. Dacă nu ar fi văzut imaginea Preşedintelui în arhivele Templului, Qui-Gon nu ar fi fost în stare să ghicească că fiinţa aceasta era liderul planetar. Purta aceeaşi costumaţie ca şi restul locuitorilor planetei, iar maniera lui nu mai denota siguranţă de sine. Deşi expresia nu i se schimbă, antenele îi tresăriră când vorbi.

— Ne bucurăm că aţi venit, spuse el. Traversă repede camera şi se aşeză pe una dintre băncile care înconjurau masa mare. Toţi Vorzydiakii cunoscuţi ca fiind de pe Vorzyd 5 au fost alungaţi de pe planeta noastră. Totuşi, încă există atacuri. Vor să ne scadă productivitatea. Atacurile trebuie să se oprească.

Qui-Gon inspiră adânc.

— Înţeleg că până acum nu a fost rănit nimeni în atacuri.

— Asta e adevărat.

Antenele lui Port zvâcniră mai repede.

— Sabotorii s-au concentrat pe lucruri care încetinesc productivitatea? întrebă Obi-Wan, sperând că Preşedintele va completa detaliile.

— Da. Productivitatea este afectată. Nu mai suntem în stare să lucrăm.

Capul Preşedintelui Port zvâcni în sus şi în jos, aprobând.

— De ce bănuiţi că sunt de pe Vorzyd 5? întrebă Qui-Gon. Şi-au asumat responsabilitatea pentru vreunul dintre atacuri? Au oferit termeni de negociere sau au făcut vreo cerere?

Qui-Gon înţelegea că, după ce fusese la mila lui Vorzyd 4 pentru foarte mult timp, Vorzyd 5 ar putea avea resentimente. Dar luarea de măsuri împotriva unei planete învecinate părea o nebunie, mai ales dacă Vorzyd 5 prospera fără probleme.

— Trebuie să oprim Vorzyd 5, spuse Preşedintele Port, nebăgând în seamă întrebările lui Qui-Gon. Îi veţi contacta?

Qui-Gon era pe punctul să răspundă când Preşedintele se ridică. Era, în mod evident, nerăbdător să termine întâlnirea.

— Atunci, la muncă? spuse el.

Qui-Gon rămase aşezat. Avea multe alte întrebări şi un sentiment puternic că nu totul era aşa cum părea.

— Înainte să contactăm Vorzyd 5, aş vrea să inspectez locurile sabotajelor. Nu ar trebui să ne grăbim niciodată să facem acuzaţii.

Preşedintele Port păru să se burzuluiască la Qui-Gon, dar nu spuse nimic.

Qui-Gon continuă.

— Aş vrea, de asemenea, să petrec cel puţin o noapte aici, pe Vorzyd 4, pentru a-mi face o idee despre modul în care trăiţi... când nu sunteţi la lucru.

Antenele Preşedintelui Port se mişcară atât de furioase, încât părură să se înnoade.

— Când nu lucrăm? întrebă el, nedumerit. Mâncăm. Dormim. Nimic mai mult.

Preşedintele era clar frustrat de felul în care gândeau Jedii. El voia ca ei să acţioneze imediat.

— Vă voi duce la spaţiul care serveşte drept gospodărie, atunci când ziua lucrătoare se va...

Preşedintele Port fu întrerupt atunci când o muncitoare se repezi în cameră.

— Vorzyd 5! spuse ea. Un alt atac! Vocea ei puternică îi dezvăluia suferinţa. Monitorii de stare a productivităţii înregistrează date eronate.

Port se repezi afară din cameră şi aruncă o privire spre cel mai apropiat ecran de date.

— Cu şase zile în urmă la programul de distribuţie a bunurilor, bombăni el. Nu se poate.

Muncitorii de peste tot se ridicau de la staţiile lor şi priveau în jur, nedumeriţi. Qui-Gon observă că atunci când ochii lor se fixau pe Jedii în robele lor maronii, antenele care deja vibrau, fluturau şi mai sălbatic. Într-un astfel de mediu, chiar şi robele discrete ale Jedilor îi făceau să iasă în evidenţă ca nişte balize care pulsau.

Qui-Gon şi Obi-Wan îl urmară pe Preşedintele Port spre turbolift.

În timp ce îşi croiau drum prin labirint, Qui-Gon văzu câţiva dintre muncitori legănându-se înainte şi înapoi. Alţii păreau să fie bolnavi fizic, apucându-se de stomac şi sprijinindu-se pe birouri.

În timp ce uşile turboliftului se închideau, Qui-Gon inspiră profund. Evident, cei de pe Vorzyd 4 nu erau capabil să se ocupe de altceva în afara rutinei lor normale de lucru. Doar Preşedintele părea să se menţină relativ calm, deşi nici el nu arăta deosebit de bine.

Avea să fie o misiune foarte interesantă.

Capitolul 3

Obi-Wan stătea în faţa computerului server. Era acolo de aproape o oră. Tehnicianul Vorzydiak repartizat la staţia respectivă păşea în spatele lui, oprindu-se în mod regulat pentru a privi peste umărul lui Obi-Wan. Ocazional, antenele lui atingeau spatele capului şi ceafa lui Obi-Wan şi murmura câte ceva despre Vorzyd 5.

Maestrul lui Obi-Wan plecase cu Preşedintele Port pentru a încerca să calmeze muncitorii. Ameninţarea sănătăţii fizice şi mentale a Vorzydiakilor egala dificultăţile lor tehnice. Dacă Preşedintele nu putea să-i facă pe muncitori să se calmeze, avea să urmeze o criză medicală. Judecând după nivelul de stres pe care Obi-Wan încă îl simţea în clădire, nu credea că Qui-Gon avea să aibă prea mult noroc.

Nici Obi-Wan nu avea prea mult noroc. Problema cu sistemul computerizat nu era una simplă. Obi-Wan ştia că nu o va putea clarifica repede, dar spera, în timp ce încerca, să afle câte ceva despre persoana care o crease.

Apoi, tot atât de repede cum apăruse, anomalia dispăru. Toate computerele din clădire erau din nou online, funcţionând ca şi cum nu fusese nicio problemă. Şi nu mai era nici urmă a ceea ce se întâmplase, pe niciunul dintre aparate.

Obi-Wan îi făcu semn tehnicianului nervos, care aprobă şi vorbi într-un comunicator de pe perete.

— Suntem iar online. Muncitorii să-şi reia imediat activitatea.

Câţiva dintre tehnicienii din apropiere îl priviră cu recunoştinţă pe Obi-Wan în timp ce se instalau înapoi la posturile lor de lucru. Crezuseră că el reparase problema. Ceilalţi Vorzydiaki începură să muncească, uşuraţi că lucrurile funcţionau din nou normal. Chiar şi Vorzydiakii foarte bolnavi se străduiră să ajungă la staţiile lor de muncă. Obi-Wan rămase unde era. Voia să continue să cerceteze sistemele, pentru a vedea dacă poate determina ce anume cauzase problema misterioasă şi, astfel, să poate ajunge să-i înţeleagă pe Vorzydiaki. Dar tehnicianul care stătea lângă el voia în mod clar

ca Obi-Wan să se ridice de pe scaunul lui.

— Atunci, la muncă? întrebă tehnicianul, agitat.

Obi-Wan se ridică cu un oftat. Curiozitatea lui nu era un motiv suficient pentru a-i provoca un disconfort Vorzydiakului. Când se întoarse la etajul douăzeci şi patru, Obi-Wan rememoră ceea ce ştia. Din păcate, nu era mult. Sabotorul fusese cineva care cunoştea sistemul informatic la fel de bine sau poate chiar mai bine decât tehnicienii care îl foloseau. Dar, cu siguranţă, nu exista nicio dovadă că Vorzyd 5 plantase vreun virus. Obi-Wan bănuia că vinovatul era cineva din interior – sau cel puţin un spion. Înainte ca Obi-Wan să-şi poată împărtăşi suspiciunile cu Preşedintele şi cu Qui-Gon, în clădire se auzi un sunet lung şi monoton. Muncitorii Vorzydiaki gemură la unison, repetând tonul. Era un sunet ciudat, dezamăgit, care pătrunse prin pielea lui Obi-Wan. Tânărul nu era sigur dacă muncitorii erau frustraţi că ziua lor de lucru fusese scurtată din cauza întreruperii sau dacă sunetul trist era unul pe care îl făceau în fiecare zi când era timpul să plece de la muncă. La fel ca ceilalţi muncitori, Preşedintele Port părea să se străduie să întrerupă munca. În cele din urmă, se ridică în picioare şi le făcu semn Jedilor să-l urmeze.

Vorzydiakii se revărsau în masă din clădiri, ca un lichid cu mişcare lentă.

Deşi stăteau foarte aproape unul de celălalt, îi ocoliră de departe pe Qui-Gon şi Obi-Wan, chiar şi la bordul navetelor pline în care mergeau cu toţii spre spaţiile de odihnă. Lui Obi-Wan îi păru rău să vadă că prezenţa lui îi făcea pe Vorzydiaki să se simtă inconfortabil, dar era, de asemenea, recunoscător pentru spaţiul liber. Asta îi permitea să privească prin lateralele din oţel transparent ale navetei.

Când părăsiră spaţiul de lucru al oraşului, Obi-Wan se aşteptase ca peisajul să se schimbe. Presupusese că toate acele clădiri identice s-ar rări şi ar dezvălui peisajul natural al planetei sau cel puţin unele parcuri şi spaţii deschise. Dar se înşelase. La periferia oraşului, spaţiul de lucru se transforma în spaţiul gospodăriei. Dar dacă nu i-ar fi anunţat Preşedintele Port că sunt în spaţiul gospodăriei, Obi-Wan nu ar fi ştiut-o. Clădirile erau puţin mai mici şi amplasate în jurul staţiilor de unde navetele automate şi autobuzele aeriene preluau şi lăsau pasagerii. Altfel, arătau exact ca spaţiul de lucru. Nu se vedeau curţi. Nu

erau parcări pentru vehicule private. Niciun Vorzydiak nu se relaxa afară.

Având în vedere acest fapt, Jedii nu fură surprinşi să vadă că locuinţa Preşedintelui, la fel ca staţia de lucru şi hainele sale, nu diferea de cele ale restului populaţiei. Locuia într-o reşedinţă cu un singur etaj.

— Soţia mea, Bryn, spuse Preşedintele, prezentându-le o Vorzydiakă subţire ce purta o salopetă de culoare ceva mai blandă. Jedii, Qui-Gon Jinn şi Obi-Wan Kenobi, gesticulă Port.

Antenele lui Bryn se agitară în timp ce îl privea pe Jedi.

— Apreciem ospitalitatea dumneavoastră. Qui-Gon întinse o mână spre ea. Preşedintele Port ne-a invitat cu drag să luăm masa în casa lui.

Bryn dădu din nou din cap, dar nu luă mâna lui Qui-Gon. În schimb, se întoarse spre bucătărie. După ce apăsă câteva butoane, plasă încă două seturi de tacâmuri la masa care erau deja pregătită pentru două persoane.

— Grath nu va mânca, spuse ea.

Preşedintele Port dădu din cap.

— Va fi acasă mai târziu? întrebă Obi-Wan.

Era nerăbdător să-l întâlnească pe fiul lui Port, de cincisprezece ani.

Vorzyd 4 părea atât de... plictisitor. Nu-şi putea imagina cum trebuia să fie viaţa aici, pentru un adolescent, şi spera că va fi mai uşor de vorbit cu el decât cu Vorzydiakii pe care îi întâlnise deja.

— După masă. Acum lucrează, răspunse Bryn categoric.

În timp ce aşteptau să fie servită masa, Obi-Wan şi Qui-Gon se uitară prin mica reşedinţă. Era mobilată şi rezonabil de confortabil, dar nu dezvăluia nimic despre cei ce locuiau în ea. Îi amintea lui Obi-Wan de spaţiile sterile pe care călătorii le puteau închiria pe Coruscant. Cu atât de multe specii diferite care veneau, camerele erau proiectate să nu fie altceva decât curate şi inofensive.

— Grath este deseori plecat de acasă seara? întrebă Qui-Gon când se aşezară să ia masa. Trebuie să fie dezamăgitor că nu puteţi împărtăşi ultima masă a zilei împreună.

Obi-Wan ştia că şi Qui-Gon cauta un semn de conexiune emoţională în familie.

— Este o onoare să lucrezi, spuse Preşedintele concis.

Soţia lui aprobă din cap.

— Sper să fie la fel de productiv mâine cum este şi astăzi, spuse ea.

Qui-Gon şi Obi-Wan schimbară o privire în timp ce Vorzydiakii tăcură. Obi-Wan mesteca o îmbucătură deosebit de dură şi fără aromă din mâncarea care era în vasul lui.

— Ce faceţi seara, pentru a vă distra? întrebă el, sperând totuşi să provoace o conversaţie.

Deşi avea sentimentul că efortul era inutil, simţea că trebuie să încerce.

Bryn îşi ridică privirea din mâncare, cu o expresie confuză pe faţă.

— Citim instrucţiuni pentru a ne îmbunătăţi munca, răspunse ea, ca şi cum ar fi fost evident.

Deodată, Obi-Wan se întrebă dacă Grath alesese să lucreze până târziu pentru a evita masa de seară. Îi era greu să-şi imagineze că tinerii de pe Vorzyd 4 erau la fel de orientaţi spre muncă ca şi părinţii lor.

Într-un fel, gândi el, seamănă cu viaţa în Templu. Acolo, copii şi adulţii se dedicau complet învăţării căilor Forţei. Calea Jedi era fascinantă, desigur. Mult mai mult fascinantă decât orice văzuse aici. Dar Obi-Wan trebuia să recunoască faptul că uneori, la Templu, îşi dorea ceva timp liber – să ia o pauză.

Ridicând privirea din castron, Obi-Wan îl observă pe Qui-Gon privindu-l. Îşi simţi faţa înroşindu-se. De mai multe ori, Qui-Gon păruse capabil să-i citească mintea şi spera ca de data asta să nu fie cazul.

Obi-Wan se simţise frustrat în ultima vreme, da. Dar nu voia să-i părăsească pe Jedi. Făcuse asta o dată – şi se dovedise a fi cea mai mare greşeală din viaţa lui.

Totuşi, erau momente – mai ales când simţea că nu progresează – în care se întreba unde îl ducea toată această muncă grea.

Capitolul 4

Preşedintele Port îi conduse pe Jedi într-o clădire, la mică distanţă de casa lui.

— Acesta este complexul nostru pentru pensionari. Mama mea locuia aici după ce s-a retras. Acum este moartă. Camera este goală, spuse el, fără ca vocea să arate vreun sentiment.

— Îmi pare rău să aud că mama dumneavoastră a murit, spuse Qui-Gon cu blândeţe. S-a întâmplat recent?

— Acum o lună, răspunse Port.

Qui-Gon observă că antenele îi tremurară puţin.

— Este dificil să pierzi un părinte.

— Muncitorii nu rezistă fără muncă, răspunse Port plat. Dar se opri în afara complexului de pensionare, de parcă ar fi fost reticent să intre. Etajul doi. A treia uşă din dreapta, spuse el.

Apăsând un card cu coduri de acces în mâna lui Qui-Gon, se întoarse să plece.

— Mâine vom contacta Vorzyd 5. Munca trebuie să continue.

Când uşa se închise în urma lor, Qui-Gon auzi un bocănit pe coridor. Holurile pline cu uşi se întindeau în toate direcţiile şi, spre stânga, o siluetă se lupta să vină spre ei folosind un suport de mers. Le făcu semn cu mâna pentru a le atrage atenţia. Era un Vorzydiak în vârstă.

— La muncă, strigă el cu o voce aspră. A venit naveta? La muncă.

Obi-Wan porni spre fiinţa aproape schilodită, dar Qui-Gon îi pune o mână pe umăr ca să-l oprească. Vorzydiakul se întoarse şi porni în cealaltă direcţie, încă borborosind. Nu vorbise cu ei. Nu se luase de nimeni în mod special şi Qui-Gon ştiu că nu mai puteau face nimic pentru a-l ajuta.

Camera mamei lui Port era la fel de mohorâtă ca restul complexului. Dar avea două canapele de dormit şi era, cu siguranţă, adecvată pentru Jedi. Obi-Wan păşi în spaţiul mic dintre canapele. Qui-Gon ştia că aştepta o şansă să vorbească. Acum un an, şi-ar fi împărtăşit deja gândurile. Dar Padawanul

său era din ce în ce mai în vârstă şi mai înţelept. Devenea un Jedi.

— Maestre, eu nu cred că Vorzyd 5 este responsabilă pentru problema de azi, spuse Obi-Wan. Nu ştiu cine este responsabil, dar nu trebuie să contactăm Vorzyd 5 până nu avem o idee mai clară despre ceea ce se întâmplă.

— Desigur, aprobă Qui-Gon.

— Simt... simt că nu totul este în regulă pe Vorzyd 4, continuă Obi-Wan. Mai e ceva aici, există un fel de... ei bine, un secret.

Qui-Gon aprobă din nou. Şi el simţise asta, dar nu îşi dăduse seama până când nu o spusese Obi-Wan cu voce tare. Exista un secret pe Vorzyd 4. Vor trebui să procedeze foarte atent. Qui-Gon se întinse şi inspiră adânc. Lângă el, Obi-Wan făcu la fel. Fusese o zi ciudată şi Qui-Gon aştepta cu nerăbdare să mediteze.

Dar chiar şi după câteva minute de încercare de relaxare, calmul profund care de obicei îl umplea, nu voia să vină. În schimb, mintea îi era plină de imagini cu Obi-Wan: ca băiat, în duelul de antrenament cu studentul Jedi Bruck Chun, lăsându-se condus mai degrabă de mânie decât de instinctele lui; apoi o imagine a lui Obi-Wan când rămăsese să ajute pe Melida/Daan, rănit, umil, şi suficient de curajos pentru a-şi înfrunta greşelile – chiar dacă asta însemna să nu mai devină niciodată Jedi.

Băiatul crescuse atât de mult în ultimii patru ani. Mai mult decât faptul că devenise mai puternic şi mai înalt, învăţase şi să aibă încredere el însuşi, în Forţă şi în instinctele sale. O altă imagine a lui Obi-Wan licări în mintea lui Qui-Gon. Un Obi-Wan mai în vârstă, gata să pornească pe calea intensivă a *Încercărilor*. Curând, va fi mai mult om decât băiat. Va face pasul pentru a deveni Cavaler Jedi.

Mândria şi tristeţea îl inundară pe Qui-Gon în timp ce şi-l închipuia pe Maestrul Jedi Obi-Wan Kenobi. Aştepta cu nerăbdare ziua în care cei doi ar lucra cot la cot ca şi Cavaleri Jedi, dar când avu acest gând, nu îi veni nicio imagine în minte. Pieptul lui Qui-Gon se strânse. Era atât de mândru de Obi-Wan, de realizările sale. De ce nu îl putea vedea ca şi Cavaler?

Poate că nu vreau să văd cum creşte băiatul, gândi el.

Scârţâitul şi clicul uşii alungară gândurile din mintea lui Qui-Gon. Ochii i se deschiseră. Văzu imediat camera goală. Obi-

Wan plecase.

Capitolul 5

Obi-Wan mergea tăcut pe holul spre ieşire. Spre deosebire de Maestrul lui, fusese prea neliniştit ca să mediteze. Deşi uneori îşi dorise să aibă capacitatea lui Qui-Gon de a-şi linişti mintea, învăţase când era imposibil să o facă şi că trebuia, pur şi simplu, s-o accepte. Erau vremuri când cel mai bine era să-şi folosească energia într-o activitate mai vioaie. Coridorul din complexul pensionarilor era slab luminat şi liniştit, iar Obi-Wan era aproape de uşă când un sunet sparse tăcerea.

Surprins, se întoarse pe călcâie. Fusese cumva un râset? Obi-Wan se îndreptă repede spre zgomot. Trecând de un colţ, văzu două Vorzydiake – o tânără şi o bătrână – împreună, într-una dintre camere. Bătrâna stătea pe o canapea, în timp ce tânăra se sprijinea cu dezinvoltură de un perete.

— Bunicul era atât de prostuţ, spuse tânăra Vorzydiakă.

Bătrâna aprobă din cap.

— Asta mi-a plăcut la el. Zâmbi, iar corpul ei mic şi subţire păru să debordeze de energie în timp ce se ridica de pe canapeaua de dormit. Era ca o gură de aer proaspăt. Desigur, nu avem voie să arătăm o asemenea prosteală. În mod clar, nu acum.

Tânăra Vorzydiak aprobă solemn.

— Lucrurile se vor schimba, bunico, spuse ea. Fata aruncă o privire la un ceas de pe centură şi se îndepărtă de perete, îndreptându-se spre bunica ei. Trebuie să plec acum, dar mă voi întoarce curând.

Bătrâna îşi mângâie încet nepoata cu antenele. Ochii ei erau plini de tristeţe.

— Promite-mi, spuse ea încet. Eu nu mai am mult timp.

Fata se încruntă şi clătină din cap.

— Nu spune asta, bunico. S-ar putea să mai trăieşti mult timp.

Îşi înfăşură antenele în jurul celor ale bătrânei şi rămaseră liniştite împreună pentru o vreme.

În ciuda cuvintelor fetei, Obi-Wan simţi că ştia că bunica spusese adevărul. Bătrâna Vorzydiakă arăta destul de fragilă şi

părea că sistemele ei vitale începeau să se estompeze.

— La mun... Bătrânul se opri să rostească tradiţionalul salut Vorzyd. La revedere, atunci, spuse ea cu un zâmbet trist.

— Ne vedem curând, bunico, răspunse fata aproape în şoaptă.

Dar mai aşteptă câteva secunde înainte să-şi desprindă antenele de cele ale bunicii ei. Apoi se întoarse şi ieşi repede din cameră. Obi-Wan se ascunse după un colţ, nefiind sigur dacă fata îl văzuse. Se simţea puţin vinovat, pentru că vizita era în mod clar menită să fie intimă. Dar era bucuros să afle că existau relaţii pe Vorzyd 4 care erau emoţionante. Asta îi dădea un sentiment de speranţă. Fata se grăbi pe coridor şi ieşi pe uşă. Obi-Wan o urmă. Afară, noaptea era întunecată şi liniştită. Nu se auzea niciun sunet cu excepţia ecoului paşilor fetei. Cea mai mare parte a planetei era, în mod clar, adormită.

În timp ce fata se strecura într-o clădire din apropiere, o altă siluetă apăru chiar în afara locuinţei Preşedintelui. Era un băiat. Fiul lor, Grath, ghici Obi-Wan. Simţi un mic val de entuziasm. Adunase deja informaţii valoroase în seara asta şi ar fi putut fi capabil să adune şi mai multe, înainte ca soarele să se ridice pe cer.

Uitându-se pe furiş în jur, Grath îşi croi drum peste stradă până la platforma navetelor. Acest lucru îl surprinse pe Obi-Wan. Dacă aproape toată lumea era în pat, de ce ar mai fi mers navetele? Nu era o utilizare eficientă a mijloacelor de transport.

În timp ce Obi-Wan se ascundea în umbră, Grath aşteptă pe platformă. Nu trecu mult timp până când apăru o mică navetă de întreţinere şi se opri acolo. O secundă mai târziu, uşile se deschiseră şi Grath păşi înăuntru.

Obi-Wan ştia că nu va putea călători în navetă fără să fie văzut. Asta îi lăsa o singură opţiune... Scanând rapid exteriorul vehiculului, văzu o traversă din duroţel care străbătea tot plafonul, prin exterior. Era la câţiva metri mai sus de capul lui şi foarte îngustă. Nu era sigur că îi va suporta greutatea sau dacă va putea să se ţină de ea. Nu avea loc unde să pună picioarele şi nici cum să ştie cât de lungă va fi cursa. Obi-Wan nu avu prea mult timp să se gândească. În acel moment, uşile se închiseră şuierând. Sări de pe peron şi se apucă de balustradă. Degetele lui se arcuiră deasupra plafonului, abia asigurându-l că se ţinea bine. Nu avea să fie deloc distractiv.

Naveta mică prinse treptat viteză şi, în curând, motorul urla. Obi-Wan încercă să-şi ignore braţele şi degetele dureroase pentru a se putea concentra pe conversaţia care avea loc în interior. Era dificil să audă ceva peste zgomotul vehiculului şi vântul din urechi. Dar unul dintre geamuri era deschis şi reuşi să audă frânturi ocazionale.

— Întâlnirea...

— Cea mai bună de până acum…

— Atenţia părinţilor noştri...

În timp ce asculta, Obi-Wan era sigur că descoperise secretul de pe Vorzyd 4. Copiii de pe această planetă puneau la cale ceva; se întâmplau mult mai multe decât ştiau muncitorii adulţi. Era chiar posibil ca înşişi copiii să fie responsabili de sabotaje. Obi-Wan tocmai se întreba care erau motivele lor – şi care avea să fie următoarea lor farsă – când se uită în dreapta lui. Naveta era pe punctul de a intra într-un tunel îngust şi el nu ar fi avut loc.

Capitolul 6

Obi-Wan se lipi strâns de partea laterală a navetei în timp ce se apropia de tunel. Suprafaţa tare de duracretă a tunelului atinse spatele tunicii, dar nu-i răni pielea. O clipă mai târziu tunelul se lărgi şi naveta încetini cu un scârţâit. Obi-Wan aproape că zbură. Folosindu-şi toată voinţa, se ţinu strâns de traversă. Degetele îi erau albe şi vârfurile îi palpitau de durere. Dar nu putea să cadă şi să rişte să fie descoperit.

După ceea ce păru a fi mult timp, naveta ajunse să se oprească complet. Obi- Wan răsuflă adânc şi alunecă cu grijă la pământ. Uşile navetei se deschiseră din nou, iar Grath ieşi împreună cu pilorul, pe care Obi-Wan îl vedea acum că era o femeie. Cei doi vorbiră animat în timp ce dispăreau pe un culoar.

Obi-Wan îi urmă la câţiva paşi. Pasajul era întunecat şi trebuia să meargă cu atenţie, deoarece podeaua nu era în întregime netedă.

Grath şi fata îşi croiră repede drum printr-un labirint de pe holuri şi pe mai multe rânduri de scări. Obi-Wan remarcă faptul că tinerii Vorzydiaki mergeau rapid, ca şi adulţii. Pentru a fi eficienţi, presupuse el. Dar discuţiile lor animate nu se asemănau cu metoda concisă de comunicare a părinţilor. Când ajunseră la capătul scărilor, se aflau într-o clădire de birouri pustie. Birourile erau goale, iar mesele şi scaunele prăfuite erau împrăştiate peste tot, fiind clar că nu mai fuseseră folosite de multă vreme. Un grup mic de tineri se adunase deja într-o încăpere goală. Obi-Wan decise să nu intre în cameră şi se ascunse sub un birou mare, chiar în faţa uşii.

— De ce-a durat atât? întrebă unul dintre tineri când Grath şi fata intrară în birou.

— Din cauza navetei, răspunse încet Grath.

Urmă o pauză şi, pentru o clipă, Obi-Wan fu îngrijorat că Grath vorbea despre el. Dar nu-şi putea imagina de ce s-ar preface Grath că nu-l văzuse dacă ar fi făcut-o.

— Nania a întârziat, adăugă Grath.

Obi-Wan răsuflă uşurat.

— Părinţii mă supravegheau ca pe o pereche de instrumente de muncă, explică Nania. A trebuit să aştept până au adormit.

— Ei bine, acum sunteţi aici, spuse o voce de băiat. Întâlnirea Freelies[1] poate începe oficial.

Urmă un moment de reculegere în timp ce tinerii îşi lăsară cu toţii mâinile pe lângă corp. Apoi, toată lumea vorbi deodată. Cuvintele *Trebuie să rămână secret. Trebue să rămâi paşnic. Trebuie să rămână o surpriză* răsunară de pereţi.

Obi-Wan fu surprins de cât de diferită era această scandare în comparaţie cu bâzâitul scăzut pe care îl făceau muncitorii la sfârşitul zilei lor de lucru. Scandarea tinerilor suna vie şi plină de energie.

Cu regulile recitate, întâlnirea începu cu seriozitate. Din ce putea Obi-Wan să înţeleagă, se concentra în jurul tinerilor care raportau ultimele lor farse şi acte de sabotaj. Vorbiră pe rând, spunându-şi unul altuia ce făcuseră şi cum se desfăşuraseră lucrurile. Exista multă emoţie în voci, dar, de asemenea, adolescenţii aşteptau cu răbdare să le vină rândul să vorbească. Întâlnirea era plină de energie, dar ordonată.

— Am schimbat semnalele de circulaţie şi muncitorii au întârziat o oră la posturile lor, raportă un băiat.

— Tatăl meu a venit acasă furios în legătură cu asta, spuse o fată. Dar cred că am văzut-o pe mama zâmbind când el i-a vorbit despre asta.

— Bine, spuse Grath. Chiar vrem să-i facem să gândească.

— Ordinele de lucru false pe care le-am dat la fabrica de electronice chiar i-au încurcat pe toţi, spuse altcineva. Chiar au asamblat maşinile în mod eronat timp de o jumătate de dimineaţă.

— Am auzit maşinile alea cântând muzică în loc să emită paraziţi, raportă o altă voce.

— Ştiau că este muzică? întrebă o fată.

În timp ce Obi-Wan asculta, se simţi nesigur. Nu era sigur că ceea ce făceau copiii era corect. Văzuse pe viu cum le cauzaseră confuzie şi suferinţă adulţilor. Şi acuzaţiile împotriva planetei Vorzyd 5 erau nedrepte. Dar trebuia să recunoască faptul că, dacă ar fi fost un băiat de pe Vorzyd 4, i-ar fi plăcut să

[1] Freelies – bandă de tineri de pe Vorzyd 4, specializată în sabotajul industrial al instalaţiilor de producţie de pe planeta lor de origine.

facă farse precum acestea – mai ales dacă s-ar fi confruntat cu viitorul sumbru, plin de muncă, pe care îl aveau ei. Şi copiii lucrau împreună, utilizându-şi mintea cu creativitate. Ca să nu mai vorbim că aveau încredere, le plăcea şi se bazau unul pe altul. Asta era mai mult decât ar fi putut spune mulţi dintre muncitori.

În plus, argumentă Obi-Wan, nimeni nu era rănit cu adevărat. Regulile proprii ale Freelies declarau clar că farsele trebuiau să fie paşnice. Şi, deşi nu putea fi sigur, bănuia că tinerii aveau un motiv bun. Unul în care Obi-Wan putea crede.

Dintr-o dată, imaginile cu Melida/Daan fulgerară în mintea lui Obi-Wan.

Moarte, distrugere... Melida/Daan fusese o planetă devastată de generaţii de război civil, iar un grup de acolo numit *Tinerii* încerca să pună capăt luptelor. Obi-Wan se simţise atras de cauza *Tinerilor* şi chiar părăsise calea Jedi pentru a li se alătura. Decizia fusese o greşeală. Deşi ideile *Tinerilor* erau drepte şi bune, situaţia fusese complicată. Fusese o luptă între lideri şi înşelătorii între generaţii. Mulţi dintre *Tineri* fuseseră ucişi şi se vărsase mult sânge pe planetă. Obi-Wan fusese prins în luptă. Când se terminase totul, se simţea la fel de devastat ca planeta însăşi. Îi era recunoscător Consiliului Jedi pentru că fusese de acord să-l primească înapoi.

Ştia din experienţă că era periculos să crezi prea repede în cauzele altora.

Deodată, Obi-Wan simţi că se sufocă sub birou. Avea nevoie de aer şi spaţiu. Aşezându-se, s-a simţit mai bine şi putu chiar să-i vadă pe tinerii din încăpere. Observă că unii dintre ei îşi împodobiseră salopetele cu resturi de materiale viu colorate. Alţii purtau pe cap pălării de casă sau bandane. Grupul încă vorbea animat.

Pierdut în observaţiile sale, nu o văzu pe fata Vorzydiak care venea spre el.

— Hei, ce faci aici? întrebă ea.

Surprins, Obi-Wan îşi ridică privirea şi îşi trase rapid gluga peste cap pentru a ascunde faptul că nu avea antene. Din fericire, clădirea de birouri era destul de întunecată.

— Nu mă simt bine, spuse Obi-Wan, ridicându-se încet. Eu venit aici ca să mă odihnesc. Dar cred că ar trebui să mă duc acasă.

Fata îl privi curioasă.

— Ce-i cu hainele astea amuzante? întrebă ea.

Obi-Wan îşi privi roba Jedi.

— Este noul meu halat de baie. A trebuit să mă strecor în ultimul moment şi nu am avut timp să mă schimb.

Se uită la tunica simplă a fetei şi speră că Vorzydiakii chiar aveau haine de dormit diferite.

— Ciudate, nu-i aşa? adăugă el cu sfială.

— Presupun că da, răspunse fata.

Obi-Wan se gândi că fata arăta puţin incertă, dar ea zâmbi cu dezinvoltură înainte ca el să se îndrepte spre coridor şi să iasă pe uşă.

În timp ce cobora pe trepte, răsuflă uşurat. Până acum, totul era bine.

Capitolul 7

Qui-Gon deschise ochii şi se ridică dintr-o singură mişcare fluidă. Camera era întunecată, dar nu avea nevoie să se uite la ceas ca să ştie că era foarte târziu. Nu avea nevoie să vadă canapeaua goală ca să ştie că era singur în încăpere.

Obi-Wan nu se întorsese.

Unde era? gândi Qui-Gon frustrat. Ar fi trebuit să se consulte cu mine înainte să plece. Băgând mâna în roba Jedi, îşi găsi comunicatorul şi îl porni. Era pe punctul să-şi contacteze Padawanul când ceva îi spuse să nu o facă.

Lasă-l pe băiat să exploreze. Nu mai este un copil care să aibă nevoie de instruire constantă. Ar putea face ceva important. Şi investigaţiile sale s-ar putea dovedi fructuoase pentru misiune. Qui-Gon îşi lăsă comunicatorul cu un oftat. Din nou, fu bombardat cu imagini ale Padawanului său – imagini ale unui băiat talentat şi nerăbdător care devenise bărbat. Trăiseră multe împreună – răzbunare, înşelăciune, război, moarte. Şi lucrurile nu fuseseră întotdeauna bune între ei. Amândoi aveau o voinţă puternică şi acele voinţe se ciocneau uneori. Dar ajunseseră, de asemenea, să depindă şi să aibă încredere unul în celălalt. Mai mult decât faptul că formau o echipă Jedi formidabilă, ţineau unul la altul şi erau prieteni adevăraţi.

În timp ce se uita prin camera goală, Qui-Gon îşi dori ca Obi-Wan să rămână pentru totdeauna tânăr. Nu voia să se schimbe, să crească.

Dacă o va face, îl voi pierde, gândi el. La fel cum am pierdut-o pe TahL Qui-Gon fu îngrozit de propria dorinţă – cum îşi putea dori aşa ceva? Obi-Wan avea propria sa viaţă, propriul destin. Nu era treaba lui Qui-Gon să intervină sau să dorească să fie altceva decât ar fi trebuit să fie.

Când se întindea pe canapea, vinovăţia şi tristeţea îl ţinură treaz. Încercă să lase emoţiile să curgă prin el. Trecu mult timp până când reuşi.

Qui-Gon se odihnea liniştit când se întoarse Obi-Wan. Când uşa se închise în spatele Padawanului, Qui-Gon îi simţi entuziasmul. Energia scânteia din băiat ca un curent electric.

Qui-Gon se ridică.

Obi-Wan aprinse o lumină moale şi se aşeză pe canapea.

— Maestre, spuse el, cu ochii strălucind. Am veşti. Am aflat multe lucruri care ne vor ajuta în această misiune.

Qui-Gon zâmbi. Cu doar un an în urmă, Obi-Wan i-ar fi spus imediat veştile pe care le avea, ca un băiat entuziasmat. Acum, începea într-un mod logic, în ciuda stării de exaltare pe care o avea.

— Continuă, îl pofti Qui-Gon cu blândeţe.

— Sunt două lucruri, explică Obi-Wan. Primul este că Vorzydiakii sunt capabili să aibă legături emoţionale puternice. Am văzut o tânără cu bunica ei, şi era clar din interacţiunea lor că se iubeau foarte mult.

Qui-Gon fu bucuros să audă această veste. Cumva, era reconfortant să ştie că fiinţele de pe Vorzyd 4 aveau mai multe emoţii decât afişau de obicei.

— Şi cealaltă informaţie?

— Asta este o veste şi mai mare, spuse Obi-Wan. Vorzyd 5, cu siguranţă, nu este responsabilă de farse.

Qui-Gon ridică o sprânceană.

— Şi presupun că-mi vei spune cine sunt responsabilii? întrebă el.

Obi-Wan inspiră uşor.

— Tinerii Vorzydiaki Freelies.

Qui-Gon rămase liniştit o clipă, aprofundând aceste informaţii. Asta le schimba considerabil misiunea.

— Am urmărit nişte tineri la o întâlnire secretă şi am ascultat din afara camerei, îi explică Obi-Wan. Dacă aş putea să trec drept un băiat Vorzydiak, aş putea să mă prefac că mă alătur cauzei lor şi să adun tot felul de informaţii despre tineri şi ce încearcă ei să facă. Atunci am putea să...

— Absolut nu, îl întrerupse Qui-Gon. Infiltrarea nu face parte din misiunea noastră. Trebuie să-i spunem Preşedintelui Port ce se întâmplă.

Obi-Wan deschise gura să vorbească, apoi o închise din nou. Qui-Gon avu senzaţia că Padawanul său apelase la toată hotărârea sa ca să nu explodeze frustrat.

Lui Obi-Wan îi trebui ceva timp ca să-şi adune gândurile, ridicându-se şi deplasându-se prin cameră, înainte să se întoarcă cu faţa către Maestrul său.

Qui-Gon aproape că-i putea vedea mintea funcţionând.

— Această societate este în mod clar una nesănătoasă, spuse în cele din urmă Obi-Wan cu voce calmă. Nu funcţionează pentru cetăţenii ei. Acţiunile tinerilor sunt un strigăt evident de ajutor. Dacă nu suntem atenţi la modul în care le expunem implicarea, riscăm să stricăm totul. La fel de bine, am putea să ne luăm la revedere de la orice speranţă de schimbare.

Obi-Wan încetă să mai vorbească o vreme, dar continuă să se uite în ochii Maestrului său. Qui-Gon îl simţea că nu va ceda deloc.

— Cei de pe Vorzyd 4 ar fi mai bine ajutaţi dacă am pregăti ambele părţi pentru confruntarea care urmează, termină Obi-Wan. Va fi totuşi o mediere, doar că nu între părţile la care ne aşteptam iniţial.

Qui-Gon se uită la Padawan. Stătea lângă uşă, cu braţele încrucişate la piept. Ochii îi ardeau de hotărâre, dar nu era supărat. Pur şi simplu, credea că aceasta era cea mai bună cale pentru a continua misiunea.

Qui-Gon nu era de acord. Nu fuseseră convocaţi de Consiliu ca să se infiltreze printre Vorzydiaki. Ar trebui, pur şi simplu, să le explice faptul că Vorzyd 5 nu era de vină şi apoi să-i lase pe cei de pe Vorzyd 4 să-şi rezolve propriile necazuri. Jedii erau păstrători ai păcii, nu politicieni sau spioni. Dar, de multe ori, misiunile nu mergeau conform planului. Şi cea de acum nu făcea excepţie. Nimic de pe Vorzyd 4 nu era aşa cum se aşteptase. Cina pe care o luaseră cu soţii Port nu era doar diferită din punct de vedere cultural, ci şi reţinută şi ciudată. Simţise că Bryn era nefericită, poate chiar deprimată. Relaţiile dintre generaţii ar fi putut fi cu siguranţă descrise ca nesănătoase. Dar era oare acesta modul de a rezolva problema? Şi această rezolvare făcea parte din mandatul lor?

Qui-Gon se ridică şi păşi prin cameră. Nu îi spunea el în mod constant lui Obi-Wan să aibă încredere în instinctele sale? Cum putea să-i dea băiatului asemenea îndrumări şi apoi să nu-l lase niciodată să acţioneze pe baza lor.

Pentru că ţi-e frică să-l laşi să plece, ţi-e frică de ziua în care nu îi vei mai fi Maestru.

— Maestre?

Vocea lui Obi-Wan îi întrerupse gândurile lui Qui-Gon. Nu dorise să tacă atât de mult timp. Obi-Wan îl privea, aşteptând cu

răbdare un răspuns.

Qui-Gon expiră lung.

— Poţi aduna informaţii timp de trei zile, zise el. Dar trebuie să mă ţii la curent cu tot ce se întâmplă. Şi dacă după acea perioadă nu i-ai convins pe Freelies să vină ei înşişi şi să discute problemele cu adulţii, va trebui să raportez Preşedintelui Port implicarea lor în farse.

Obi-Wan îşi lăsă mâinile în lateral şi zâmbi. Ochii lui albaştri arătau clar recunoştinţa.

— Mulţumesc, spuse el.

Qui-Gon aprobă din cap. Nu era deloc sigur că luase decizia corectă.

Capitolul 8

Obi-Wan începu imediat să-şi formuleze planul. Era un pic surprins că Qui-Gon îl lăsase să preia conducerea misiunii, dar era şi mulţumit. Era pentru prima dată când Qui-Gon îi acorda o asemenea responsabilitate. Poate că începe să se gândească la mine ca la un coleg şi nu doar ca la un elev, gândi Obi-Wan. Tânărul Jedi aştepta de mult timp o astfel de oportunitate şi era hotărât să reuşească.

Întins pe canapeaua, Obi-Wan revedea în minte tot ce auzise la întâlnire. Cu cât îşi putea aminti mai multe lucruri, cu atât erau mai mari şansele sale de a se infiltra cu succes. Se părea că tocmai adormise, când Maestrul său îl trezi uşor.

— E timpul să te ridici, spuse Qui-Gon. Ne aşteaptă familia Port.

Obi-Wan se ridică şi se îmbrăcă repede. Dar când ajunseră la locuinţa lor, familia Port plecase deja. Pe masă erau kibi[2] rece şi patot panak[3], iar Jedii se aşezară conştiincioşi să mănânce, în ciuda faptului că mâncarea nu era deloc apetisantă. Un mesaj de pe ecranul de date le cerea Jedilor să vină la biroului Preşedintelui Port din spaţiul de lucru, cât mai curând posibil. Voia să contacteze imediat Vorzyd 5.

— Va trebui să găsesc o modalitate de a-l împiedica, spuse Qui-Gon cu voce tare în timp ce muşca într-un panak.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Aş vrea să vizitez şcoala Vorzyd astăzi, Maestre, spuse el. Nu are rost să aşteptăm să aibă loc o altă întâlnire secretă – am pierde timp preţios.

— Probabil că este înţelept. Dar fii atent, Padawan. Se opri, apoi adăugă: Şi cred că nu trebuie să-ţi spun să păstrezi ochii şi urechile deschise în orice clipă, din moment ce exact asta ne-a adus unde suntem în momentul de faţă.

Obi-Wan crezu pentru o clipă că Maestrul său îl certa, dar ochii acestuia arătau amuzament în timp ce privea peste masă la ucenicul său.

---

[2] Kibi – fel de mâncare tipic pentru Vorzid 4.

[3] Patot panak – tip de pâine plată servită cu carne şi condimente.

— Nu, presupun că nu este nevoie, fu de acord Obi-Wan.

Când Qui-Gon părăsi spaţiul gospodăriilor, Obi-Wan merse la containerul cu haine al lui Grath şi împrumută o salopetă monotonă. Apoi, pentru a ascunde faptul că nu avea antene, improviză un turban, folosind gluga de la robă.

— Nu e chiar la modă, îi spuse el imaginii stupide care se reflacta în ecran.

Dar unii dintre copiii pe care îi văzuse cu o seară înainte purtaseră ţinute ciudate şi caschete făcute în casă – încercări de a ieşi în evidenţă şi de a arăta diferit. Dacă avea noroc, turbanul ar putea trece drept un exemplu de auto-exprimare şi nu ar fi fost suspectat ca modalitate de camuflare. Cu o ultimă privire către imaginea reflectată, Obi-Wan părăsi locuinţa şi merse spre platforma navetelor. Era jumătatea dimineţii şi majoritatea muncitorilor erau deja la muncă. Vehiculul era aproape gol.

Oraşul era bine organizat, aşa că nu îi fu greu să găsească spaţiul şcolar. Obi-Wan presupuse că şi clădirile educaţionale arătau la fel ca toate celelalte clădiri de pe Vorzyd 4 şi avu dreptate. Trei structuri identice şi cu aspect mat stăteau la rând, adăpostind elevii de diferite vârste. În timp ce înconjura clădirile, Obi-Wan se uită la cât de multe săli de clasă putea. Cu excepţia vârstelor studenţilor, toţi arătau la fel. Ochii sticloşi priveau ecranele mari aşezate în faţa claselor. Adulţii stăteau alături de ei, băgând în capetele elevilor ceea ce nu puteau fi decât tehnici de lucru. Instituţia arăta mai degrabă o pregătire profesională decât ca o şcoală propriu-zisă.

Totuşi, Obi-Wan ştia din experienţă că existau tot felul de şcoli în galaxie. Îşi aminti brusc îngrozitoarele Cercuri de Învăţare de pe planeta Kegan. În ciuda zilei calde, se cutremură la amintirea *şcolii* unde fuseseră închişi el şi Siri. La Şcoala pentru Învăţare, copiii erau spălaţi pe creier să creadă lucruri care nu erau adevărate şi copiii dificili sau bolnavi erau închişi – pentru totdeauna. Vorzyd 4 nu era, cu siguranţă, singurul loc în care copiii erau descurajaţi să-şi dezvolte ideile proprii.

Pentru a doua oară în dimineaţa aceea, Obi-Wan se simţi recunoscător că Maestrul său îi permite libertatea de a determina cursul acestei misiuni. Să încerce să rezolve problema pe cont propriu, în felul său. Nu voia să se dezamăgească pe sine sau pe Qui-Gon şi era mai hotărât ca niciodată să-şi facă planul să funcţioneze.

Obi-Wan trecu de un colţ şi privi printr-un portal mic, pătrat. Înăuntru era o cameră austeră. Grath şi alţi câţiva copii de la întâlnirea din seara anterioară erau înăuntru, aşezaţi pe canapele. Camera părea a fi o infirmerie, dar niciunul dintre copiii din interior nu părea bolnav. De fapt, stăteau în picioare şi discutau animaţi.

Obi-Wan se apropie de portal, sperând să-i vadă mai bun şi, poate, să-i audă ce spuneau. Dar tocmai atunci, uşa se deschise şi intră o Vorzydiakă adultă. Imediat, copiii se întinseră cu toţii, simulând slăbiciune şi somn. Femeia se uită cu atenţie la fiecare student, rămânând deasupra lui Grath pentru o perioadă deosebit de lungă de timp. Apoi, aparent mulţumită, se întoarse şi părăsi camera. De îndată ce uşa se închise, copiii se ridicară din nou şi începură să vorbească. Una dintre fete sări în picioare, gesticulând din mâini pentru a-şi sublinia punctul de vedere. Obi-Wan o recunoscu drept fata pe care o văzuse în afara camerei întâlnirii, în seara precedentă. Se părea că tinerii plănuiau ceva, iar Obi-Wan voia să afle ce anume. Îndepărtându-se de portal, Obi-Wan se concentră asupra temperaturii corpului său.

Curând, începu să simtă căldura furnicându-i membrele – se făcuse pe sine să aibă febră. O febră Vorzydiakă, spera el. Ocolind clădirea, Obi-Wan găsi uşa de la infirmerie, o deschise şi păşi înăuntru.

— Butonul! strigă cineva.

— Repede! strigă o altă voce. Uşa!

După un moment de confuzie, Obi-Wan înţelese. Tinerii voiau să ţină uşa deschisă – evident că nu o puteau accesa din interior. Prin apăsarea unui buton, Obi-Wan reuşi să facă uşa să nu se închidă. Cei patru copii săriră de pe canapele şi ieşiră în lumina soarelui.

— Ce s-a întâmplat cu Tray? întrebă Grath, întorcându-se spre Obi-Wan.

Obi-Wan ridică din umeri, sperând că va fi suficient ca răspuns.

— Ei bine, mă bucur că a venit cineva să ne scoată afară, spus fata care gesticulase. Era din ce în ce mai greu să convingem medicul că suntem bolnavi.

— Haide, zise Grath, privind în jur, să plecăm de aici înainte să ne vadă cineva.

În timp ce copiii alergau pe o pasarelă de duracretă, îndepărtându-se de spaţiul şcolar, conversaţia lor continuă.

— Cred că ar trebui să încercăm să scoatem cât mai mulţi copii din clasă, data viitoare, spuse unul dintre ei – un băiat mai mic. Învăţătorul Nalo este atât de obsedat de instrucţiunile sale, încât abia dacă va observa.

— Nu putem risca să fim descoperiţi, răspunse o fată, despre care Obi-Wan se gândi că era pilotul navetei din noaptea precedentă, dar nu era în întregime sigur.

Grupul se afla deja la o distanţă echitabilă de spaţiul şcolar şi încetiniră până la o plimbare rapidă, în stil Vorzydiak.

— Planul acesta nou este suficient de complicat fără să mai implicăm şi alţi Freelies în implementarea lui, explică Grath. Avem nevoie ca toţi să se concentreze pe partea lor din plan – să-i facem pe copiii care respectă regulile să gândească diferit.

Grath se opri şi se întoarse spre băiat.

— Dar este bine să continui să gândeşti în perspectivă, Flip, adăugă el.

Grath îi zâmbi băiatului şi Flip străluci de bucurie. În mod evident îl respecta pe liderul Freelies. Grath alergă câţiva paşi şi se întoarse, încă mergând cu spatele.

— Atunci, la muncă? spuse el zâmbind.

Grupul izbucni în chicoteli şi porniră în fugă după liderul lor. Obi-Wan simţi un fior de energie în timp ce se grăbea să-i ajungă din urmă.

Capitolul 9

Clădirile hexagonale monotone zburau pe lângă ferestre în timp ce naveta lui Qui-Gon îşi urma drumul înapoi către spaţiul de lucru al oraşului. Priveliştea era neinspirantă, iar gândurile lui Qui-Gon se îndreptară înapoi spre Obi-Wan.

Qui-Gon aşteptase în afara locuinţei lui Port şi îl urmărise pe Padawan urcând în naveta care ducea spre spaţiul şcolar. Nu intenţionase să-l spioneze pe băiat, dar ceva îl făcuse să rămână acolo. În timp ce-l privea pe Obi-Wan urcând încrezător în navetă, sigur pe abilităţile şi pe planul său, Qui-Gon simţi acelaşi fior de emoţie pe care îl simţise în noaptea precedentă. Sentimentul era nou pentru el şi atât de necunoscut, încât îl făcea să fie neliniştit. Nu era sigur de ce era reticent să-l lase pe Obi-Wan să ia misiunea pe cont propriu. Era din cauză că îi era frică să-l piardă sau pentru că era îngrijorat de siguranţa băiatului?

— Sectorul şapte de producţie, bâzâi o voce.

Qui-Gon fu surprins să audă oprirea – şi recunoscător pentru anunţ. Nu existau alte repere care să-l ajute să găsească drumul înapoi până la birourile MULTYCORP pe care le vizitase cu o zi înainte. Ieşind din navetă în spatele altor câţiva muncitori, Qui-Gon îşi eliberă mintea. Trebuia să se concentreze asupra misiunii. În jurul lui, roiurile de Vorzydiaki se grăbiră să ajungă la posturile lor.

Qui-Gon se întrebă cum îşi menţineau Vorzydiakii entuziasmul pentru muncă. Păreau că se grăbeau să se apuce de treabă, aproape cu frenezie.

Gândindu-se la modul în care va trebui să-l oprească pe Preşedinte, Qui-Gon luă turboliftul şi urcă până la etajul douăzeci şi patru. Dar, cu mult înainte să ajungă la biroul Preşedintelui, simţi că ceva nu mergea cum trebuie. Dintr-o dată, îşi dădu seama că Vorzydiakii care coborâseră din navetă erau agitaţi în legătură cu ceva mai mult decât faptul că trebuiau să se apuce de muncă.

Uşile turboliftului se deschiseră la etajul douăzeci şi patru. Când ieşi, Qui-Gon fu întâmpinat de o scenă tulburătoare – şi de

sunete la fel de tulburătoare. Un bâzâit scăzut ca de insecte – mult mai deranjant decât cel auzit cu o seară înainte – ricoşa din pereţi şi umplea camera. Muncitorii se legănau înainte şi înapoi pe scaune ca nişte copii confuzi, mormăind.

În sala de şedinţe, Preşedintele Port ocoli masa mare. Antenele i se frământau şi ochii lui păreau mai mari decât în mod normal. Când intră Qui-Gon, Preşedintele aproape că se năpusti asupra lui.

— În sfârşit, spuse el, cu o voce mult mai înaltă decât de obicei. S-a întâmplat un alt atac. Trebuie să contactăm Vorzyd 5. Acum!

— La momentul potrivit, spuse calm Qui-Gon. Mai întâi spuneţi-mi ce s-a întâmplat.

— Este îngrozitor, spuse Preşedintele, mergând din ce în ce mai repede în jurul mesei. Cea mai gravă problemă de până acum. Calculatorul central de operaţiuni. Controlează întreaga grilă! Este nefuncţional. Suntem cu toţii nefuncţionali.

Qui-Gon se gândi că Preşedintele ar putea izbucni în lacrimi – sau să înceapă să scoată sunetul acela neinteligibil. Trebuia să-l calmeze. Fără ajutorul lui Port ar fi fost imposibil să-i facă pe ceilalţi Vorzydiaki să nu-şi piardă controlul.

Qui-Gon merse spre partea opusă a camerei şi se puse în calea Preşedintelui. Port încetă să mai păşească.

— Mai întâi spuneţi-mi unde este calculatorul central de operaţiuni, spuse Qui-Gon hotărât. Apoi vreau să faceţi ceva pentru mine.

Preşedintele îşi ridică ochii spre înaltul Jedi. Qui-Gon văzu ceva schimbându-se pe faţa lui, de parcă ar fi ştiut brusc că trebuie să se stăpânească. Dar nu era sigur că Preşedintele ştia cum.

— Da, da, da, spuse Preşedintele Port. Trebuie să ne apucăm iar de muncă. De muncă...

Antenele lui păreau să se agite mai puţin.

— Calculatorul central de operaţiunilor? repetă Qui-Gon.

— La subsol. Luaţi turboliftul până la nivelul S-unu.

Qui-Gon aprobă din cap.

— Contactaţi tehnicienii şi anunţaţi-i că vin. Şi când aţi terminat cu asta, trebuie să le atribuiţi sarcini muncitorilor. Contactaţi managerii. Ţineţi-i pe toţi ocupaţi până ce calculatoare sunt din nou online. Nu contează ce anume vor

face. Asiguraţi-vă doar că sunt în siguranţă şi ocupaţi. Asta este treaba dumneavoastră.

Qui-Gon sublinie acest ultim cuvânt. Preşedintele aprobă din cap. Părea uşurat că avea ceva de făcut şi Qui-Gon spera că sarcinile simple îi vor calma şi pe ceilalţi Vorzydiaki. Dar nu avea timp să aştepte şi să vadă.

Muncitorii confuzi umpleau turboliftul. Câţiva dintre ei se legănau înainte şi înapoi. Alţii se ţineau de urechi. În loc să-şi forţeze drumul prin mulţimea nedumerită, Qui-Gon se îndreptă spre scări şi începu să coboare.

Când ajunse la etajul douăzeci şi trei, Qui-Gon înţelese de ce atât de mulţi dintre Vorzydiaki încercau să blocheze zgomotul. Calculatoarele de la etajul douăzeci şi trei emiteau sunete ascuţite în timp ce porneau şi se opreau. Îşi imagină că sunetul era mult mai rău pentru Vorzydiaki, care aveau urechi sensibile. Pentru el, sunetul era iritant şi haotic. Dar ascultă cu atenţie, îndeajuns pentru a realiza că nu era ceva întâmplător. Haosul se agrava cu cât Qui-Gon cobora mai mult.

Pe Ansamblul 8, maşinile de linie porneau şi se opreau, emiţând tonuri înalte. Muncitorii erau complet depăşiţi. Stăteau lipiţi de pereţi, zvâcnind, în timp ce produsul alimentar se scurgea de pe transportor şi cădea apoi pe podea.

La Recepţia 4 nu era mai bine. Cuvele uriaşe care trebuiau să fie poziţionate sub conductele de recepţie, se opriseră. Cerealele se revărsau aiurea, făcând munţi mici pe toată aripa, fiind, de asemenea şi un pericol de alunecare pentru Vorzydiakii confuzi. Câţiva muncitori erau căzuţi pe podea, în timp ce alţii priveau îngroziţi, prea confuzi ca să-i poată ajuta.

Qui-Gon clătină din cap. Neajutorarea Vorzydiakilor când lucrurile nu mergeau aşa cum era planificat, era extremă. Nu-şi mai amintea când văzuse ultima oară o gândire atât de rigidă. În viaţa unui Jedi, lucrurile rareori mergeau conform planului. A gândi în virtutea momentului era o necesitate pentru un Jedi.

În cele din urmă, Qui-Gon ajunse la subsol. Erau mai puţini Vorzydiaki la acest nivel, aşa că Qui-Gon putu distinge mai clar tonurile maşinilor – şi ritmurile.

Oprindu-se un moment pentru a asculta, Qui-Gon aproape că râse în hohote. Se abţinu când auzi un strigăt. Pentru Vorzydiaki, nu era de râs. Qui-Gon alergă pe pasajul din duracretă, şi găsi o femelă Vorzydiak stând într-o cameră mare,

plină de circuite. Unele dintre ele se scurtcircuitau, iar biata muncitoare le privea îngrozită, cu braţele mişcându-i-se sacadat în sus şi în jos. În mod clar, nu ştia ce să facă.

Lui Qui-Gon i-ar fi plăcut să o liniştească, dar ştia că va fi de mai mare ajutor dacă ar putea ajunge în centrul de operaţiuni. Întorcându-se pe călcâie, îşi croi drum mai departe prin pasaj.

Tehnicianul de la terminalul cel mare apăsa cu frenezie butoanele, dar ecranele continuau să clipească. Tresări când îl văzu pe Qui-Gon, deşi era clar că îl aştepta.

— Nimic nu este stricat, ţipă el. Nu este un defect de alimentare sau mecanic. Nu are logică.

— Nu este o defecţiune mecanică, fu de acord Qui-Gon. Dar există o logică. Computerul redă muzică. Coordonează maşinile din această clădire pentru a reda o melodie anume.

— O ce?

Tehnicianul încetă să mai apese butoanele, suficient de mult timp pentru a se uita fix la Qui-Gon.

— Cineva s-a jucat cu sistemul vostru, îi explică Qui-Gon. Calculatorul redă muzică.

Tehnicianul păru dezgustat.

— Este exact stilul celor de pe Vorzyd 5. Le place să se joace. Asta este tot ce fac, mârâi el. Jocurile împiedică productivitatea.

Qui-Gon rămase tăcut în timp ce îl ajuta pe tehnician să găsească şi să elimine comanda eronată. Odată ce au ştiut ce anume să caute, nu mai dură mult. Şi odată ce comanda fu eliminată, tonurile rezonante din clădire se opriră.

În subsol era aproape tăcere, când Qui-Gon auzit un ţipăt familiar. Lăsându-l pe tehnician, fugi pe hol. Vorzydiaka pe care o văzuse mai devreme încă striga, dar braţele şi antenele îi erau nemişcate. Părea paralizată de frică.

Qui-Gon crezuse că circuitele erau legate de sistemul informatic. Presupusese că atunci când problema computerului era rezolvată, circuitele nu se vor mai scurtcircuita. Se înşelase. Privind mai de aproape, Qui-Gon văzu că avea în faţă circuitele pentru întregul spaţiu de lucru al oraşului. Aceasta era grila despre care vorbise Port. Circuitul de pe grila care marca clădirea de birouri în care se aflau, era în regulă. Dar exista o reacţie în lanţ şi circuitele din tot spaţiul de lucru pulsau în

valuri. Femela de lângă el arătă spre următorul sector al grilei, setat să pornească.

— Acela este spitalul pentru copii, scânci ea. Nu se poate să piardă puterea.

Cu nimic pe care să se bazeze în afară de instinctele sale, Qui-Gon se repezi la computerul central de operaţiuni. Dacă ar putea opri căderea reţelei şi să cureţe sistemul, ar putea fi capabil să oprească reacţia în lanţ. Dacă nu va putea, farsa aceea va avea ca rezultat mai mult decât haos.

Va avea ca rezultat moartea unor fiinţe.

Capitolul 10

Obi-Wan parcurse câţiva paşi în urma lui Grath şi a celorlalţi copii. Era sigur că una dintre fete, Pel, era cea care îl surprinsese în *halatul de baie* cu o seară înainte. Din fericire, acum nu mai părea să fie suspicioasă în privinţa lui. Cealaltă fată, Nania, avea o voce familiară. Ea trebuie să fi fost cea care condusese naveta de care se prinsese Obi-Wan. Dar până acum nu-l recunoscuse nimeni.

Obi-Wan aşteptă în continuare ca vreunul dintre ei să-l întrebe cine era şi de ce îi urmărea. Dar nu o făcură. Acceptarea iniţială a lui Grath părea să fie tot ce era necesar. Fie asta, fie Freelies erau un grup atât de mare, încât erau obişnuiţi să nu se cunoască unul pe altul. Nu conta atât timp cât studenţii continuau să-l lase pe Obi-Wan să meargă cu ei. Cu cât petrecea mai mult timp cu ei, cu atât avea să fie mai uşor să le câştige încrederea. Şi cu atât avea să fie mai uşor să-i convingă, în cele din urmă, să facă ceea ce trebuie. Deşi voia să ştie încotro se îndreptau, Obi-Wan nu dorea să rişte să se dea de gol punând întrebări. Era mai bine să asculte. Din păcate, nimeni nu vorbea prea mult.

La aproximativ un kilometru distanţă de şcoală, mica bandă de Freelies se îndreptă spre o instalaţie de reciclare a gunoiului. Flip şi Nania începură să ridice resturi dintr-o grămadă uriaşă şi să le arunce deoparte. Obi-Wan nu era sigur ce să facă. Întrebându-se dacă următoarea farsă implica gunoaie, se întinse să apuce el însuşi câteva resturi. Apoi Nania trase o bucată mai mare din grămadă şi Obi-Wan văzu ceva familiar dedesubt. Era partea din spate a navetei cu care călătorise noaptea trecută. Se pare că aici o ţineau ascunsă Freelies.

— Urcaţi, spuse Flip, arătând spre uşă.

Copiii se îngrămădiră. Nania se aşeză pe locul pilotului şi repulsoarele prinseră viaţă, dislocând restul de gunoaie de pe restul navei.

— Ţineţi-vă bine, spuse Nania peste umăr.

Cu o smucitură şi o cutremurare, micul vehicul se desprinse din grămada de gunoaiwe şi se îndepărtă de incintă.

Flip, care evident că nu se ţinuse suficient de bine, ateriză în poala lui Grath.

— Deci, ce crezi că fac acum în birourile Multycorp? întrebă el, rânjind la băiatul mai mare.

Grath îl împinse pe Flip de pe el râzând.

— Nu ştiu, spuse el viclean. Poate că dansează?

Obi-Wan nu gustă gluma, dar râse împreună cu restul copiilor. Când râsul se estompă, Grath vorbi din nou.

— Dar mâine nu vor mai dansa. Mâine vor *merge*.

Grath părea serios şi starea de spirit din navetă se schimbă. Grupul era clar pregătit să se ocupe de problema respectivă. Oricare ar fi fost ea.

Nu era multă lumină în spatele vehiculului şi Obi-Wan trebuia să se ţină bine pentru a nu fi doborât de stilul nebunesc de conducere al Naniei. În timp ce se pregătea pentru următoarea curbă, observă brusc ceva ce ratase mai înainte. Întreaga carenă a navetei era căptuşită cu explozivi mici, artizanali.

Cu o ultimă curbă strânsă, Nania opri naveta de întreţinere în interiorul unei cale plină cu navete de transport. Grath, Flip, Pel şi Nania apucară o grămadă de explozivi şi se îngrămădiră să iasă din naveta de întreţinere. În ciuda îndoielilor sale, Obi-Wan luă mai mulţi explozivi şi îi urmă.

— Pel, Nania, voi doi acoperiţi aripa de est. Noi vom acoperi vestul, spuse Grath.

Obi-Wan privi neliniştit cum Grath se târî cu explozivii sub una dintre navete. Trebuia să afle ce anume făceau, şi asta imediat. Se părea ca Grath şi Flip ataşau explozivii pe partea inferioară a compartimentelor de pasageri. Aveau de gând să arunce în aer navetele cu pasageri înăuntru?

— Am uitat, când le declanşăm? încercă Obi-Wan să pară dezinvolt în timp ce se strecura sub navetă, lângă Grath şi începea să potrivească unul dintre dispozitive.

Grath îi aruncă lui Obi-Wan o privire ciudată.

— Nu-ţi face griji. Nimeni nu va fi rănit. Asta este una dintre regulile noastre, îţi aminteşti? Ascundem explozivii astfel încât nimeni să nu-i vadă în timpul cursei de seară. Apoi, la noapte, când navetele sunt din nou în cală, le vom declanşa prin telecomandă. Aşa că mâine, când toată lumea va fi gata să meargă la muncă, ei bine... nu vor mai avea la dispoziţie

transportul obişnuit, nu?

Zâmbetul se răspândi pe tot chipul lui Grath, dar Obi-Wan era prea preocupat de tot ceea ce ar fi putut merge greşit, ca să mai zâmbească înapoi. Planul era periculos, mult mai periculos decât schimbarea numerelor pe un ecran de date sau introducerea de comenzi false în sistemele informatice.

Grath observă că Obi-Wan nu zâmbea.

— Nu-ţi face griji, spuse el din nou, mai încet. Chiar nu vom ucide pe nimeni. Vream doar să-i trezim.

Obi-Wan forţă un zâmbet şi o aprobare din cap.

— Atunci, la muncă? întrebă el.

— Nu şi mâine! râse Grath.

Capitolul 11

Qui-Gon inspiră adânc şi apăsă întrerupătorul. Ecranul din faţa sa deveni gol, apoi clipi din nou. Pe hol, strigătele se opriseră în cele din urmă. Pauza fu un succes. Circuitele nu se mai scurtcircuitară, iar spitalul pentru copii era în siguranţă. Dar fuseseră aproape de un dezastru – mult prea aproape.

Qui-Gon oftă. Ştia că următorul lucru pe care trebuia să-l facă era să-i spună Preşedintelui Port despre dezastrul care aproape că se întâmplase, perspectivă care nu-i plăcea. Poate că greşise dându-i lui Obi-Wan trei zile. După această ultimă farsă Freelies, avea să fie mai greu ca niciodată să-l oprească pe nervosul Vorzydiak.

Poate chiar imposibil, gândi el în timp ce se întorcea la etajul douăzeci şi patru.

Nu fusese pregătit pentru ceea ce văzu când intră în sala de şedinţe.

Preşedintele Port stătea în faţa unei proiecţii mari a unei femele Vorzydiak cu aspect regal, purtând un turban. Era Felana, lidera planetei Vorzyd 5.

— Ce înseamnă asta? întrebă Felana. Îndrăzneşti să acuzi Vorzyd 5 de sabotaj după ce ne-ai insultat deja, alungând ambasadorii? Nu te înţeleg, Preşedinte Port.

— Iată-l pe J-J-Jedi, se bâlbâi Preşedintele Port. Îi făcu semn Qui-Gon să i se alăture în faţa holoproiectorului. El ştie adevărul. Ţi-l va spune.

Felana păru şi mai îngrozită.

— Ai chemat un consilier extern? Crezi că acest lucru va face ca acuzaţiile tale nefondate să fie mai puternice?

O clipă, Qui-Gon nu fu sigur ce să facă. Acesta, cu siguranţă, nu modul în care trebuia să funcţioneze medierea. Preşedinte Port îl pusese într-o poziţie incomodă, iar acum avea să-i fie imposibil să arate ca o parte neutră. Tot ce putea face, realiză el, era să încerce să menţină daunele la un nivel minim.

— Spune-i, ţipă Preşedintele Port către el. Spune-i ce a făcut planetei noastre!

— E suficient! spuse Felana. Am fost sub papucul vostru

pentru prea mult timp, Preşedinte. Şi acum ne acuzaţi în mod eronat. Nu vom tolera acuzaţiile voastre.

Qui-Gon puse o mână pe umărul Preşedintelui Port. Folosind Forţa, îl calmă pe Vorzydiakul tulburat, suficient pentru a-l împiedica să spună ceva ce ar fi putut regreta. Apoi se întoarse spre imaginea Felanei.

— Vă rog să acceptaţi scuzele Preşedintelui, se înclină Qui-Gon. Vorzyd 4 se confruntă cu unele activităţi teroriste şi el a vrut doar să vă alerteze cu privire la acest fapt, astfel încât să puteţi fi pregătiţi în cazul unor activităţi similare pe planeta dumneavoastră.

Qui-Gon îşi dădea seama, după expresia feţei, că Felana nu-l credea. Dar nici nu voia să-l contrazică.

— Vă rugăm să-i spuneţi Preşedintelui că-i apreciem îngrijorarea şi îl asigurăm că Vorzyd 5 este pregătită să lupte, răspunse Felana pe un ton rece. Vorzyd 5 nu va fi umilită. Nu mai suntem cea mai slabă planetă din sistem. Avem nevoie doar de ocazia de a ne arăta puterea.

Qui-Gon îi mulţumi Felanei şi încheie transmisia. Recunoscu ultima declaraţie a ei drept ceea ce era: o ameninţare. Dacă Vorzyd 4 persista să acuze Vorzyd 5 de activităţi ilegale, rezultatul probabil avea să fie devastator. Război.

* * *

Qui-Gon păşea pe holul lung al căminului de bătrâni în timp ce îl aştepta pe Padawanul său. Îşi dădea seama că ar fi putut, pur şi simplu, să-l apeleze pe Obi-Wan prin comunicator, dar nu voia să-i distrugă acoperirea tânărului Jedi sau să-l pună în pericol. În plus, avea nevoie de ceva timp pentru a se gândi la ceea ce avea să spună atunci când apărea Obi-Wan. Qui-Gon ajunse la capătul holului şi se întoarse pe călcâie. Dacă nu îi va da lui Obi-Wan cele trei zile promisese, băiatul şi-ar putea pierde încrederea. Dar lucrurile scăpau de sub control. Dacă Qui-Gon tăcea...

Deodată, gândurile lui Qui-Gon fură întrerupte de vocea timidă a unei femeii.

— Scuzaţi-mă, spuse ea.

Cu paşii lui lungi, Qui-Gon parcursese toată distanţa

holului de câteva zeci de ori fără a da vreo atenţie uşilor deschise. Acum se opri în faţa uneia şi se uită la bătrâna Vorzydiakă care îi făcuse semn.

— Îmi pare rău, spuse ea, privind nervoasă în sus la silueta impunătoare a lui Qui-Gon. Nu eşti muncitor, nu? M-am gândit că poate că erai un muncitor venit în vizită. Muncitorii par să creadă că viaţa se termină atunci când se termină munca. Sunt prea ocupaţi pentru a face vizite. Dar auzisem pe cineva afară şi m-am gândit...

— Aş fi fericit să vă vizitez, spuse Qui-Gon cu blândeţe.

Chiar în starea lui distrasă, inima îi era alături de bătrână.

— O, ai vrea? Nu am mulţi vizitatori. Şi nu mă înţeleg greşit – nu îi învinovăţesc. Asta este situaţia pe Vorzyd.

Qui-Gon o urmă pe femeie în camera ei mică şi se aşeză vizavi de ea, pe un scaun. Ea nu îl întrebă cine era, ci continuă să vorbească, bucurându-se pur şi simplu de faptul că era cineva care să o asculte.

— Trăim pentru a munci, ştii asta. Nimeni nu îşi dă seama că mai există viaţă şi dincolo de muncă. Nimeni nu ştie. Uneori mi-aş dori să nu existe. Viaţa, vreau să spun. Mi-aş dori să pot muri ca ceilalţi. Dar mai există Tray. Ea încă mai vine. Spune că lucrurile se vor schimba. Că totul va fi diferit. Vreau să o cred, dar ei sunt copii...

Femeia încetă să mai vorbească şi îşi înclină capul. Afară pe hol, Qui-Gon auzi paşi de cizme. Era Obi-Wan. Qui-Gon se scuză şi ieşi în hol. Scurta lui conversaţie cu pensionara adusese noi întrebări în mintea lui. Ar fi vrut să o întrebe pe bătrână mai multe lucruri, dar va trebui să aştepte.

În acel moment, trebuia să-i vorbească Padawanului său.

Capitolul 12

— Navetele sunt pregătite să explodeze diseară, când toată lumea doarme. Grath m-a asigurat că nu va fi nimeni în cala navetelor.

Obi-Wan încercă să pară încrezător în timp ce raporta farsa Maestrului său. Voia să-şi mascheze neliniştea pe care o simţea. Deja credea că infiltrarea printre Freelies dura prea mult. Ar fi dorit să reuşească să-i împiedice pe copii să pună explozibilii, dar nu văzuse nicio modalitate de a o face. Era prea devreme pentru a-şi dezvălui identitatea.

Qui-Gon tăcea.

— Nu vor să rănească pe nimeni, adăugă Obi-Wan.

— Cineva va fi oricum rănit, zise Qui-Gon când vorbi în cele din urmă. Aproape că au fost răniţi astăzi.

Obi-Wan ştia că Maestrul său avea dreptate. Freelies mergeau prea departe şi era mai mult în joc decât îşi dădeau ei seama. Tot ce îşi doreau ei, era să le arate părinţilor că sunt în viaţă, că aveau nevoie de mai mult decât formarea profesională. Dar o făceau într-un mod greşit. Acum, Obi-Wan se întreba dacă planul său de a-i opri nu era şi el greşit, de asemenea. Uitându-se la chipul lui Qui-Gon, nu se putu abţine să nu aibă sentimentul că Maestrul său se îndoia de el.

— Mă tem că farsele au ajuns la un nou nivel. Copiii habar nu au ce este în joc. Astăzi, Preşedintele Port a contactat-o pe lidera de pe Vorzyd 5. A fost revoltată de acuzaţiile lui şi este pregătită să ia măsuri dacă vor continua. A existat şi un atac asupra computerului central de control. Dacă nu aş fi fost acolo să-i ajut, ar fi putut rezulta într-o întrerupere a curentului pentru întregul oraş. Şi multe vieţi pierdute.

Qui-Gon vorbi calm, dar Obi-Wan se simţi, oricum, mustrat. Chiar dacă împărtăşea îndoielile Maestrului său, se trezi ridicându-se împotriva lor.

— Mai am două zile, spuse Obi-Wan cu o nouă hotărâre. O pot face.

De ce nu putea Qui-Gon să aibă încredere în el să-l lase să continue? Obi-Wan se simţi brusc disperat să i se permită să-şi

continue planul. Părea mai important decât orice altceva.

— Nu înseamnă că nu am încredere în tine, spuse Qui-Gon, privindu-l fix în ochi pe Padawan.

Nu eşua niciodată să-l surprindă pe Obi-Wan prin felul cum Qui-Gon părea să ştie la ce se gândea.

— Situaţia e complicată şi imposibil de controlat de către o singură persoană. Trebuie să procedăm cu atenţie, termină Qui-Gon.

Obi-Wan aprobă din cap. Era pregătit să-şi apere planul în continuare, dar Qui-Gon nu-l contracarase aşa cum bănuise că o va face. Îi dădea libertatea de a continua.

De ce? se întrebă mai târziu Obi-Wan, întins pe canapea. De ce îl lăsa Qui-Gon să continue când evident că nu avea încredere în planul lui? Pentru o clipă, Obi-Wan crezu că Maestrul său îl lăsa să eşueze, pentru a-i da o lecţie. Dar nu putea fi asta. Un Jedi nu ar risca niciodată viaţa altor fiinţe, pur şi simplu pentru a dovedi ceva. Qui-Gon nu îi dădea lui Obi-Wan şansa de a eşua, ci îi dădea şansa de a reuşi. Întins în întuneric, Obi-Wan se simţi cuprins de îndoieli. Nu era deloc sigur dacă ceea ce făcea era corect. Cu toate astea, nu avea de ales decât să meargă înainte.

Planul meu va funcţiona, îşi spuse Obi-Wan. Trebuie.

Încuietoarea de la uşă făcu un clic şi şuieră. Obi-Wan era în picioare înainte să-şi dea seama că era treaz. Uşa se deschise pentru a dezvălui un foarte tulburat Preşedinte Port.

— Navetele, icni Preşedintele. Vorzyd 5 ne aruncă în aer navetele. Muncitorii de dimineaţă... Antenele lui Port zvâcneau rapid şi Vorzydiakul se sprijini de portal pentru a se echilibra. Părea a fi şocat. Răniţi, spuse el cu o voce foarte gravă. Unii s-ar putea să nu supravieţuiască.

— Navetele explodează cu pasageri pe ele? întrebă Obi-Wan, neîncrezător. Când, unde?

— Peste tot, şopti Preşedintele. Chiar acum.

— Contactaţi navetele. Spuneţi-le să evacueze călătorii. Spuneţi-le să oprească toate navetele, ordonă Qui-Gon.

Preşedintele Port se adună suficient pentru a ţâşni spre staţia de comunicaţii de lângă intrarea în clădire. Fără vreun cuvânt către Qui-Gon, Obi-Wan alergă spre ieşire. Putea auzi paşii Maestrului în spatele lui. Aveau nevoie să oprească cât mai mulţi Vorzydiaks posibil să se urce în navete.

Afară, o navetă pe jumătate plină tocmai se apropia pentru a lua aproape douăzeci de muncitori gata să meargă la muncă.

— Stop! strigă Obi-Wan, fluturând din braţe pentru a încerca să oprească mulţimea să se îmbarce.

Dar apariţia tânărului Jedi îmbrăcat ciudat avu efectul opus, iar grupul încercă să intre în navetă, în panică.

Gândind rapid, Qui-Gon păşi în faţa navetei pentru a o opri. Obi-Wan înţelese şi se strecură sub ea. Cu simpla îndepărtare a două fire, explozibilul deveni inofensiv. Dar era doar o navetă. Dintr-o dată, vocea Preşedintelui Port răsună în difuzoarele navetei.

— Evacuaţi imediat navetele. Vă rugăm să coborâţi şi să vă îndepărtaţi de navete. Toate sistemele de navete vor fi oprite până la o înştiinţare viitoare.

Vorzydiakii confuzi făcură aşa cum li se spuse. Dar unii dintre ei începură să bâzâie, iar alţi câţiva se legănau dintr-o parte în alta. În cele din urmă, majoritatea începu să străbată pe jos distanţa lungă până la locurile de muncă.

— Nu putem permite ca pentru toate astea să fie învinuiţi cei de pe Vorzyd 5, spuse Qui-Gon încet în spatele lui Obi-Wan.

Obi-Wan aprobă din cap. Aşa cum prezisese Qui-Gon, planul Freelies greşise îngrozitor – la fel şi al lui Obi-Wan.

— Voi afla cât de mari sunt daunele şi îi voi cere Preşedintelui să fie inspectată fiecare navetă din oraş, continuă Qui-Gon. Ar trebui să-i contactezi pe Freelies. Trebuie să-i convingi să iasă în faţă, înainte să fiu obligat să o fac eu pentru ei. Nu mai avem mult timp.

Obi-Wan aprobă din nou din cap. Nu se aşteptase ca Qui-Gon să-l lase să continue cu infiltrarea – nu după ceea ce se întâmplase. Ştia că Maestrul său avea tot dreptul să meargă direct la Preşedinte şi să-i spună totul. Dar îşi dădu seama că, la fel de bine, existau motive şi să nu o facă. Ar fi fost mai bine pentru toţi Vorzydiakii dacă Freelies ar ieşi în faţă cu dorinţa de pace. Forţând copiii şi adulţii într-o întâlnire ostilă ar fi putut de fapt să înrăutăţească situaţia.

Qui-Gon se gândise în mod evident la acest lucru.

Obi-Wan oftă. Oricare ar fi motivul, Qui-Gon îi dădea o ultimă şansă de a face lucrurile după cum dorea el. Şi îi fu recunoscător pentru asta.

Dar, în timp ce îl privea pe Maestrul său îndepărtându-se, Obi-Wan fu brusc cuprins de un sentiment ciudat. Avea senzaţia că cineva îi urmărea fiecare mişcare.

Întorcându-se repede, Obi-Wan ridică privirea. Deasupra lui, la o fereastră a complexului de pensionari, Obi-Wan crezu că vede o faţă privindu-l de sus.

Apoi dispăru.

Capitolul 13

Obi-Wan scană geamul încă un moment pentru a vedea dacă o putea vedea pe persoana din interior. Nu reuşi. Încă gândindu-se la conversaţia pe care tocmai o avusese cu Maestrul său, merse spre locuinţa familiei Port. Era timpul să-l aştepte pe Grath. Nu trecu mult timp până să apară Grath. Când băiatul ajunse la o distanţă mică, Obi-Wan îl strigă şi alergă să-l ajungă. Chiar înainte să se uite bine la chipul lui Grath, Obi-Wan putu să-şi dea seama că era supărat.

— Nu ştiu cum de a mers totul atât de prost, spuse Grath tremurând.

Arăta epuizat, iar ochii îi erau înroşiţi. Nu se mai vedea nimic din băiatul carismatic şi jucăuş pe care îl întâlnise Obi-Wan cu o zi înainte.

— Trebuie să fi apărut vreo defecţiune la dispozitivul de telecomandă. S-a declanşat în timpul..., vocea lui Grath se stinse.

— Ştiu, spuse Obi-Wan, punându-i o mână pe umăr.

— Am convocat o întâlnire de urgenţă, zise Grath înghiţind în sec. Sper doar ca nimeni să nu observe că atât de mulţi dintre noi nu suntem la cursurile de formare profesională sau la muncă.

Obi-Wan încercă să pară mai optimist decât se simţea. N-avea niciun rost să-l îngrijoreze pe Grath mai mult decât era deja.

— Hai să mergem, spuse el.

* * *

Şedinţa avu loc la instalaţia de gunoi. Grath reuşi să se adune şi să pară din nou un lider atunci când urcă pe o grămadă de moloz pentru a deschide întâlnirea.

— Avem o problemă, începu el. Explozibilii nu au explodat aseară după cum fusese planificat. În schimb, au explodat în timpul curselor de dimineaţă.

Se porni un murmur îngrijorat printre studenţi, dar o voce

emoţionată se ridică deasupra celorlalţi. Era a lui Flip.

— Şi oraşul este în haos! exclamă el. Ştiam că putem da o lovitură mai mare dacă ne-am gândi la asta şi am aştepta până ce lumea va fi atentă. Acum, părinţii noştri vor trebui cu adevărat să ne asculte!

Grupul tăcu în timp ce toată lumea se uita fix la Flip.

— Tu ai făcut-o? îl întrebă Grath pe băiat. Tu ai umblat la telecomandă?

— Da! recunoscu Flip, mândru.

Îşi ridică privirea spre Grath, aşteptând. Lui Obi-Wan i se păru că băiatul mai mic aştepta să fie lăudat. Dar tânărul Jedi era sigur că nu va exista nicio laudă.

Gura lui Grath rămase deschisă pentru o clipă înainte să o închidă. Antenele îi atârnau pe frunte şi gură îi era contorsionată într-o expresie de furie. Dar ochii lui dezvăluiau o altă emoţie: vinovăţie.

Obi-Wan nu era sigur care dintre emoţiile lui Grath urma să învingă.

Apoi, Freelies din toată camera începură să vorbească.

— Ce vom face acum?

— Sper că părinţii mei sunt în regulă.

— Era şi timpul ca cineva să întreprindă o acţiune reală.

Obi-Wan se întoarse să vadă cine făcuse acea ultimă remarcă. Dar încăperea era aglomerată şi era imposibil de spus cine. Grath îşi drese glasul şi îi linişti pe toţi – cel puţin pentru moment.

— Au fost mulţi răniţi în dimineaţa asta, spuse el grav, şi este posibil ca unii să nu supravieţuiască. Misiunea noastră este să ne trezim semenii, să-i facem să vadă ce se întâmplă. Nu să-i ucidem. Grath se uită direct la el Flip. Nu ar fi trebuit să schimbi planul, spuse el categoric. Ai greşit.

Urmă un scurt moment de tăcere. Toată lumea se uită la Flip. Băiatul păru confuz, apoi supărat. Se uită la Grath.

— Era necesar, zise el. Şi am făcut ceva corect. Acum sunt cu adevărat atenţi.

Grupul izbucni. Obi-Wan putea vedea că începeau să se scindeze. Unii dintre copii credeau că Grath avea dreptate. Acţiunea paşnică era singura cale. Alţii se săturaseră de tactici paşnice. Credeau că violenţa era o parte necesară a revoluţiei.

— Adulţii nu ne vor da niciodată atenţie dacă vom

continua să acţionăm paşnic, strigă Flip. Ceea ce am făcut până acum nu funcţionează. Farsele noastre trebuie să devină tactici de luptă.

— Nu vrem să începem un război! strigă cineva. Vorbind despre părinţii noştri.

— Vorbim despre adulţi care ne ignoră! strigă un altul.

Curând, toată lumea striga atât de tare încât Obi-Wan nu mai putea să înţeleagă nimic din cele spuse. Nu putea decât să spună că toată lumea credea cu tărie în ceva şi că grupul era împărţit. Apoi se auzi o voce peste restul. Era al lui Flip.

— Doar laşii se tem să se ridice şi să lupte pentru ceea ce vor! strigă el.

Aceste vorbe îi stârniră din nou pe Freelies. Camaraderia pe care o admirase Obi-Wan la grup dispăru complet. Copiii care lucraseră împreună paşnic, începură să strige unul la altul. Antenele se loveau sălbatic în mişcări agresive. Camera era în haos. În cele din urmă, Nania sări pe o grămadă înaltă de moloz.

— Stop! ţipă ea.

Grupul tăcu instantaneu şi se întoarse să o privească. Unii dintre copii păreau enervaţi de întrerupere, dar nimeni nu spuse nimic.

— Lupta asta e inutilă, spuse Nania. Trebuie să lucrăm împreună sau nu vom realiza nimic. Să ne prezentăm la spaţiile noastre de pregătire profesională înainte să ni se observe lipsa. Apoi, în seara asta, ne putem întâlni după cum a fost planificat.

Unii dintre Freelies mormăiră cu voce tare, dar grupul ieşit încet din incintă. Urmară puţine discuţii, iar Obi-Wan putea simţi tensiunea din aer.

Simţea şi nodul din stomac. Diviziunea grupului nu era un semn bun. Dacă Freelies doreau să fie luaţi în serios, vor trebui să se prezinte paşnic şi să discute cu adulţii ca un grup unit. Se părea că şansele deveneau tot mai mici cu fiecare minut. Obi-Wan decise să-l găsească pe Grath şi să vadă la ce se gândea. Ocoli grămada de moloz pe care îl văzuse ultima oară, dar, în schimb, îi văzu pe Flip şi pe o fată cu părul negru pe care nu o recunoscu. Cei doi erau în mod clar adânciţi în conversaţie, iar Obi-Wan încercă să arate dezinvolt în timp ce încerca să asculte ceea ce spuneau.

— Nu este suficient, spunea fata. Grath este de partea lor.

Îl văzu pe Flip dând încet din cap, iar fata se aplecă mai

aproape. Îi vorbi aproape în şoaptă. Nu avem de ales decât să acţionăm singuri, spuse ea. Şi cât mai repede.

Obi-Wan făcu un pas mai aproape de cei doi. Voia să audă totul. Dar mişcarea le atrase atenţia şi ei se despărţiră imediat. Era evident că nu voiau să fie auziţi. Dar nu-şi putu da seama dacă ştiau că ascultase.

Mintea lui Obi-Wan se blocă. Avea nevoie de timp pentru a-şi limpezi capul. Ieşind din instalaţia de gunoi, urmă grupurile de copii care îşi croiau drum spre spaţiul de formare profesională. Ştia instinctiv că pregătirea profesională nu era un loc bun pentru a gândi lucrurile. Aşa că se întoarse în cealaltă direcţie, îndreptându-se spre spaţiul de locuit. Mergând pe stradă, Obi-Wan îi observă acum pe muncitorii adulţi care încă se îndreptau spre locurile de muncă. Unii umblau în perechi, vorbind. Alţii umblau singuri, privind spre cer. Niciunul dintre ei nu părea disperat să se apuce de muncă. Şi nu exista niciun sunet bâzâit. Era aproape ca şi cum faptul că fuseseră forţaţi să iasă din mediul lor de muncă le oferise o perspectivă nouă.

Poate că adulţii chiar sunt pregătiţi pentru schimbare, gândi Obi-Wan.

Simţi un mic val de speranţă. Dacă el şi Qui-Gon ar putea să aducă copiii şi adulţi laolaltă, Vorzyd 4 ar mai putea avea o şansă.

Capitolul 14

— Vorzyd 5 trebuie să plătească, spuse Preşedintele Port în timp ce el şi Qui-Gon intrau în birourile Multycorp. Îi vom contacta imediat.

Qui-Gon expiră încet. Deşi se aşteptase ca Preşedintele să reacţioneze în acest fel, încă nu avea un plan pentru a-l opri. Se gândi iar dacă fusese înţelept când luase decizia de a-l lăsa pe Obi-Wan să se infiltreze printre Freelies. Ar fi vrut să-şi susţină Padawanul. Şi el credea că Vorzyd 4 avea cele mai multe şanse la o rezoluţie paşnică dacă copiii ar fi venit în faţă singuri. Din păcate, asta nu îi era de niciun ajutor în acest moment.

E timpul să te gândeşti la ceva, şi încă repede, îşi spuse el ironic.

— Cred că ar fi mai bine să aşteptăm până când vom afla rezultatele inspecţiei navetelor, spuse Qui-Gon raţional.

Preşedintele Port ordonase o verificare a tuturor navetelor din oraş şi acum aştepta raportul.

— Cu cât avem mai multe informaţii, cu atât mai bine.

— Ei sunt de vină! izbucni Preşedintele Port. Trebuie să fie pedepsiţi!

— Chiar aşa? se auzi o voce din spatele lor.

Qui-Gon se întoarse şi o văzu pe Felana stând în prag. Doi Vorzydiaki mari o încadrau de ambele părţi.

Faţa Preşedintelui Port pierdu orice urmă de furie. Expresia lui era acum o combinaţie de confuzie şi teamă. Ochii lui mari erau chiar şi mai mari decât de obicei iar antenele îi zvâcneau necontrolat. Era evident că nu era obişnuit cu vizitatori politici neaşteptaţi – în special cu cei ostili.

— Ce cauţi...

— Am venit să clarific totul o dată pentru totdeauna, Preşedinte, spuse Felana, intrând cu paşi mari în cameră.

Era remarcabil de înaltă pentru o Vorzydiakă, iar poziţia ei verticală o făcea şi mai înaltă.

Preşedintele clipi surprins. Qui-Gon simţi că Port ar fi vrut să ştie cum pătrunsese până în biroul lui fără să fie observată şi oprită. Îşi imagină că, probabil, nu era prea dificil în urma

haosului provocat de exploziile navetelor.

Urmară câteva momente lungi de tăcere incomodă. Apoi, Preşedintele Port îşi îndreptă salopeta şi îşi drese glasul. Expresia sa deveni una de indignare.

— Ne-aţi sabotat instalaţiile de producţie, spuse el. Vă supără productivitatea noastră. Doriţi să păreţi mai puternici în faţa restului sistemului Vorzyd. Liniile noastre de asamblare şi calculatoarele funcţionează defectuos. E singura explicaţie.

— Explicaţiile nu sunt preocuparea mea, răspunse Felana. Acuzaţiile tale fără temei sunt. Şi nu ne supără productivitatea voastră, adăugă ea, cu ochii licărind. Dimpotrivă, găsim obiceiurile voastre de muncă a fi destul de plictisitoare.

Dacă nu ar fi fost gravitatea situaţiei, Qui-Gon ar fi zâmbit la remarca Felanei. Copiii Vorzydiak credeau şi ei, în mod evident, acelaşi lucru.

— Vezi? zise Preşedintele Port, întorcându-se spre Qui-Gon. Ne dispreţuiesc.

Qui-Gon tăcu. O parte din el voia să-i spună Preşedintelui Port totul. Însă instinctul îi spunea că întâlnirea aceea nu avea să ducă la niciun fel de acţiune imediată sau violentă. Şi încă mai spera că Freelies vor ieşi singuri în faţă. În afară de asta, îi făgăduise lui Obi-Wan că va aştepta. Dacă totul mergea bine, va exista foarte curând o întâlnire a minţilor – a celor cu adevărat implicate şi responsabile.

— Nu vă dispreţuiam, insistă Felana. Nu până când nu ai început să ne acuzi de infracţiuni pe care nu le-am comis. Se uită încruntată la Preşedintele Port. Vreau ca toate aceste minciuni nefondate să se oprească imediat, altfel vom lua măsuri împotriva voastră, ca răspuns.

Antenele Preşedintelui Port începură să se zvârcolească din nou.

— Ce fel de acţiuni? întrebă el nervos.

Felana îşi aduse privirea la acelaşi nivel cu a liderului de pe Vorzyd 4.

— Genul de acţiuni mult mai rele decât sabotajele de care ne acuzi în mod eronat.

Capitolul 15

În noaptea aceea, Obi-Wan se întâlni cu Grath pe platforma navetei. Părea obosit, dar ochii îi erau limpezi. Obi-Wan simţi că băiatul îşi găsise un nou scop.

— Unii dintre adulţi păreau mulţumiţi în timp ce se îndreptau spre serviciu astăzi, îi spuse Obi-Wan. Cred că s-au bucurat de timpul liber.

Grath aprobă din cap.

— Poate funcţiona fără violenţă, spuse el cu încredere. Lumea are nevoie doar de puţin timp pentru a vedea cum ar putea fi.

Obi-Wan se bucură să-l vadă pe Grath revenit la vechea lui încredere. Nu voia să-i strice moralul povestindu-i despre conversaţia pe care o auzise între Flip şi fata cu părul negru. Dar nici nu putea să ţină pentru el genul ăsta de informaţii.

— Am auzit...

Obi-Wan fu întrerupt de naveta care se apropia de platformă. Nania era la volan şi îl salută pe Obi-Wan cu un zâmbet. Obi-Wan îi fu recunoscător în timp ce se aşeza confortabil. O plimbare în naveta Naniei putea fi o bătaie de cap, dar era mai bine decât să stea agăţat de exteriorul vehiculului.

Când ajunseră la locul obişnuit de întâlnire din clădirea de birouri, Obi-Wan îl zări imediat pe Flip. Stătea încruntat într-un colţ, lângă aceeaşi fată cu părul negru.

Grath se apropie de ei.

— Bună, Flip, spuse el cu o voce prietenoasă.

Flip nu răspunse, dar încruntarea lui se adânci. Era clar că încă era supărat din cauza mustrării pe care o primise mai devreme în cursul zilei. Fata de lângă el era şi ea tăcută. Privindu-i, Obi-Wan îşi dădu brusc seama că o mai văzuse pe fată, şi nu printre Freelies. Îşi vizitase bunica în complexul de pensionari, în prima noapte în care venise el pe planetă. Dar acum părea total diferită – nu mai era nicio urmă din tânăra caldă şi afectuoasă pe care îi plăcuse să o privească şi să o asculte.

Grath rămase o clipă în faţa lui Flip, încercând să-l facă pe

băiat să se înmoaie. Când fu clar că nu se va întâmpla asta, atenţia liderului se mută la întâlnirea pe care o aveau. Se urcă pe unul dintre birouri şi atrase atenţia tuturor.

— Dacă putem să le arătăm muncitorilor, fără să-i rănim, că viaţa înseamnă mai mult decât productivitate, ne vor ajuta, spuse el cu calm.

— Muncitorii sunt prea îndoctrinaţi, răspunse acidă fata cu părul negru. Frica este singurul lucru care îi va împiedica să ne oprească.

Grath se încruntă.

— Nu este adevărat, Tray, spuse el. Şi tu ştii asta.

Nu dură mult până când dezacordul şi furia de la întâlnirea anterioară cuprinse grupul. Toată lumea striga pentru a se face auzită. Antenele tresăreau şi loveau aerul, punctând strigătele. Mâinile erau strânse în pumni. Cele două grupuri începură să se dividă – Grath şi adepţii săi de o parte a biroului, iar Flip şi ai săi de cealaltă parte.

— Trebuie să ne facem auziţi, strigă cineva. Muncitorii habar nu au că noi le facem farsele. Nici măcar nu cred că suntem capabili.

— Nu primim niciun merit, strigă o altă voce.

— Sau vreo vină, strigă cineva de pe partea cealaltă.

Strigătele deveneau din ce în ce mai puternice. Era aproape imposibil să auzi ce se spunea. Obi-Wan se uita dintr-o parte în alta a camerei, neştiind ce să facă. Simţea că trebuie să acţioneze, dar nu voia să se dea de gol.

Dintr-o dată, luminile din afara biroului se aprinseră. Afară răsunară voci, şi se auzeau paşi urcând cu putere pe scări.

Grath îşi ridică privirea, alarmat. Copiii tăcură brusc.

Freelies fuseseră descoperiţi.

Capitolul 16

Paşii şi vocile se auzeau din ce în ce mai tare pe măsură ce se apropiau. Freelies începură să se privească îngrijoraţi unii pe alţii, cu antenele agitându-se de frică. Cu coada ochiului, Obi-Wan îl văzu pe Flip aruncând pe jos o capsulă mică. Un fum gros şi verde începu imediat să se împrăştie prin cameră. În mod interesant, fumul nu părea să irite plămânii celor din Freelies. Nu se auzi nicio tuse şi nimeni din grup nu scuipă.

— Pe aici, spuse Flip cu calm.

Îi conduse pe copii afară din birou, printr-o ieşire secretă, printr-un tunel şi apoi de-a lungul a câteva etaje de scări. Când ieşiră printr-o uşă grea din duroţel, se aflau pe acoperişul unei clădiri vecine de spaţii de lucru. Era întuneric, dar stelele de pe cer ofereau o lumină slabă. Totul era liniştit jos. Copiii erau în siguranţă.

Imediat ce Freelies ajunseră pe acoperiş, Flip se întoarse spre Obi-Wan.

— E ceva ce nu ştiţi! strigă el către grup. Grath v-a ascuns acest lucru. Băiatul ăsta a fost trimis aici ca să ne oprească. Este un Jedi – şi un trădător!

Se auzi un oftat colectiv, în timp ce Freelies se uitau la Obi-Wan. Pentru o clipă, tânărul simţi că grupul nu era sigur că acesta era adevărul – şi credeau că ar putea fi în siguranţă. Dar momentul trecu repede.

— E adevărat! strigă fata cu părul negru. L-am văzut în complexul pensionarilor. Bunica mea este acolo, iar el ne spionează!

— Da, Tray, este un Jedi.

Grath îşi lăsă capul în jos, înfrânt. Obi-Wan închise ochii pentru o clipă. Habar nu avusese că Grath ştia că era Jedi. Respirând adânc, încercă să-şi adune puterile. Nu aştepta chiar cu nerăbdare ceea ce urma să se întâmple. Cineva îl trase de glugă, expunându-i capul fără antene.

— Trădătorule! strigă cineva.

— Grath este un mincinos, nu un lider! strigă Flip.

— Ce fel de lider nu are suficientă încredere în echipa sa

pentru a-i spune un simplu adevăr? se auzi o voce mai liniştită.

Copii din ambele tabere ale problemei violenţei se întoarseră împotriva lui Grath şi a lui Obi-Wan. Doar câţiva mai rămăseseră alături de Grath.

— Grath a trebuit să ia decizii dificile pentru noi toţi, spuse Nania în mod raţional. S-ar putea să nu ne placă toate deciziile, dar el le ia pentru binele grupului. Nu ne-a dus niciodată pe căi greşite.

— Jediul ar trebui totuşi să plece, spuse Tray. Imediat.

Se făcu linişte, în timp ce grupul aproba din cap – aproape în unanimitate. Doar capul lui Grath rămase nemişcat. Obi-Wan se uitat la Grath pentru sprijin, sperând că acesta va spune ceva grupului. Grath părea tulburat, dar rămase tăcut.

Obi-Wan se simţea învins, dar ştia că nu putea pleca pur şi simplu.

— Pacea este singura cale către o victorie adevărată, le spuse el tinerilor. Dacă veţi continua pe această cale, veţi ridica un zid permanent între voi şi muncitori. Nu va exista nicio şansă pentru dialog sau pentru un mod de viaţă nou.

Obi-Wan se uită rugător la grup, cu ochii mutându-se de la o faţă la alta. Niciuna dintre expresii nu se schimbase. Nu avea cum să-i convingă. Îşi lăsă capul în jos şi se întoarse spre scări. Ultimul lucru pe care îl văzu înainte ca uşa să se închidă în urma lui, fu zâmbetul de pe feţele lui Tray şi Flip.

Mintea lui Obi-Wan se învârtea în timp ce părăsea acoperişul. Se simţea ca un prost. De ce nu bănuise că Grath ştia de la bun început că era Jedi? Acum îşi dădea seama că infiltrarea fusese prea uşoară. Obi-Wan se simţi ruşinat că nu îşi dăduse seama mai devreme. Îşi dorise atât de mult ca planul lui să funcţioneze, încât presupusese că totul mergea bine. Numai că nu fusese aşa.

Obi-Wan se îndreptă spre spaţiul de locuit. În mintea sa, exista o voce care îi amintea că nici el nu fusese pe deplin sincer cu Freelies. Nu le spusese că era Jedi.

Dar am acţionat pentru binele planetei, îşi spuse lui însuşi. Am încercat să fac pe toată lumea să ajungă la o soluţie paşnică.

Îşi dădu seama că totul semăna foarte mult cu situaţia de pe Melida/Daan. Când se alăturase *Tinerilor*, fusese sigur că făcea ceea ce trebuia. Dar, în cele din urmă, nu mai fusese sigur

că *Tinerii* erau pe calea cea bună. Şi nu-i luase mult timp să ştie că părăsirea Ordinului Jedi nu fusese cea mai bună alegere.

La prima vedere, situaţia de aici, de pe Vorzyd 4, părea total diferită de cea de pe Melida/Daan. Inofensivă, într-adevăr. Dar acum, Obi-Wan nu prea mai putea vedea multe diferenţe. Iar asemănările îi urlau în urechi. Freelies care se certau. Exploziile. Incapacitatea generaţiilor de a vorbi deschis unii cu alţii. Ce era mai rău, Obi-Wan ştia că nu mai era în măsură să ajute. Copiii nu aveau încredere în el. Şi de ce ar fi crezut adulţii pe cineva care le ascunsese secrete atâta timp?

Neştiind ce altceva să facă, Obi-Wan se întoarse în camera sa din complexul de pensionari. Nu era acolo de mult timp când sosi şi Qui-Gon. Obi-Wan ştia că Maestrul său era îngrijorat pentru el – şi probabil şi de situaţie.

Cu un oftat, începu să-i povestească tot ce se întâmplase.

— Cineva trebuie să-i fi anunţat pe adulţi, începu Obi-Wan.

Qui-Gon aprobă din cap.

— Eu nu am spus nimic, aşa cum am promis, spuse el. Dar am auzit echipa de întreţinere a clădirii raportându-i Preşedintelui Port despre o tulburare. Acţionaseră în urma unui pont.

Obi-Wan nu-l crezuse pe Qui-Gon responsabil pentru raid, dar se bucură să-l audă pe Maestrul său confirmând că nu era aşa.

— Un grup de adulţi a luat cu asalt întâlnirea secretă, spuse Obi-Wan. Dar unul dintre copii, Flip, a aruncat o capsulă de fum şi i-a condus pe toţi în siguranţă.

— Era bine pregătit pentru un astfel de raid, spuse Qui-Gon.

— Aşa am crezut şi eu la vremea respectivă, spuse Obi-Wan aprobând din cap. Poate că el a fost informatorul. Totul a părut prea simplu. Dar după aceea, s-au întâmplat mult mai multe lucruri.

Obi-Wan ezită. Îi era din ce în ce mai greu să-şi privească Maestrul în ochi. Se simţea responsabil pentru starea de fapt a situaţiei dintre copii şi adulţi. Încă o dată, avu sentimentul că instinctele sale fuseseră greşite.

— Continuă, spuse Qui-Gon cu blândeţe.

Ochii îi erau plini de empatie. Dar, cumva, asta nu îl făcu pe Obi-Wan să se simtă mai bine. De fapt, îl făcu să se simtă

mai rău. Acum nu mai merita înţelegere. Lucrurile pe Vorzyd 4 erau mai rele decât atunci când ajunseseră aici.

Şi era numai vina lui.

Capitolul 17

Qui-Gon putea vedea că Padawanul său era amărât. Fu tentat să îl preseze şi mai mult, pentru a vedea dacă se va destăinui, dar ştia că nu era cea mai bună soluţie. Obi-Wan avea nevoie de timp, aşa cum şi Qui-Gon însuşi avea nevoie uneori.

În camera din complexul de pensionari se făcu linişte timp de câteva minute.

Apoi Qui-Gon vorbi.

— Cred că ar trebui să mergem afară şi să ne antrenăm, spuse el. A trecut prea mult timp de când nu ne-am mai antrenat împreună cu sabia de lumină.

Qui-Gon spera că activitatea fizică îl va ajuta pe Padawanul său să se elibereze de tensiuni – şi să pună lucrurile cap la cap în mintea lui. În orice caz, concentrarea asupra a ceva cu totul diferit, era o bună schimbare de ritm.

Obi-Wan păru reticent când ieşiră din clădire. Dar, odată ce ajunse afară şi veni în faţa Maestrului său, ochii îi sclipiră cu o intensitate care îl surprinse pe Qui-Gon. Tânărul Jedi îşi aprinse sabia de lumină, iar Qui-Gon făcu la fel.

Cei doi se învârtiră încet unul în jurul celuilalt, cu săbiile ridicate, ca într-un dans. Obi-Wan se mişca graţios, cu ochii fixaţi în cei ai lui Qui-Gon. Era ca şi cum l-ar fi provocat să facă ceva, să facă primul pas.

Qui-Gon îl făcu. Îşi coborî sabia într-o lovitură puternică – o dată, de două ori, de trei ori. Obi-Wan fu acolo pentru a bloca fiecare lovitură. Arcurile graţioase pe care le făcea cu sabia erau încrezătoare şi precise. Ochii lui nu părăsiră niciodată faţa Maestrului său. Qui-Gon îşi dădu brusc seama că abilităţile Padawanului său de mânuire a sabiei se îmbunătăţiseră semnificativ în ultimele luni. Energia lui fizică era excepţională – tânără şi adevărată. Obi-Wan lupta ca un Cavaler Jedi.

Ca să nu mai vorbim de încrederea pe care o are în instinctele sale, gândi Qui-Gon ironic. Avu brusc sentimentul că, într-o bună zi, băiatul îl va învinge. Şi că o astfel de zi s-ar putea să nu fie atât de departe.

Cei doi Jedi se feriră şi se mişcară cu o viteză incredibilă,

cu lamele lor, verde şi albastră, părând nişte pânze de energie în noaptea de pe Vorzyd. Dar în spatele lor pulsa ceva şi mai puternic – voinţa Jedi. Qui-Gon ştia că Obi-Wan voia să fie tratat ca un egal. Dar, deşi crescuse mult în ultimii patru ani, tot avea doar 17 ani. Mai avea încă multe de învăţat.

Cu fiecare lovitură, Qui-Gon îl împingea pe Obi-Wan tot mai mult înapoi. Nu era teribil de dificil. Dar chiar în timp ce avansa spre Padawanul său, Qui-Gon avu senzaţia că Obi-Wan îi permitea să o facă – că Padawanul deţinea cumva controlul.

Chiar aşa era. Într-o străfulgerare de lumină verde orbitoare, Obi-Wan lovi, se feri şi se întoarse. Ochii lui albaştri sclipiră şi un zâmbet mic îi răsări în colţurile buzelor. Acum era în avantaj. Qui-Gon era obişnuit cu acest tip de strategie arogantă venită din partea unui inamic. Dar era uşor enervant să o vadă la propriul său elev Padawan. Şi totuşi, funcţionase.

Ca şi cum ar fi citit gândurile Maestrului său, Obi-Wan acceleră ritmul cu încă o treaptă. Acum lovea în mod repetat şi cu o forţă fenomenală, împingându-l pe Qui-Gon într-un arc larg în jurul curţii. Lama sa verde era o ceaţă strălucitoare în întuneric, iar întregul său corp se mişca cu siguranţă şi putere.

Qui-Gon trebui să se concentreze – din greu – pentru a se menţine în avantaj în faţa Padawanului său. Luptaseră unul lângă altul destul de des pentru ca să poată ghici ce va face Obi-Wan în continuare. Desigur, acelaşi lucru era valabil şi pentru Obi-Wan. Şi, din când în când, tânărul Jedi bloca atât de repede câte o lovitură, încât Qui-Gon înţelese că băiatul ştiuse exact ce avea să urmeze.

Cu o străfulgerare şi un zumzet, săbiile se întâlniră într-o cruce înaltă. Ambii bărbaţi erau fără suflare, transpirând din cauza efortului. Nu fusese o luptă uşoară.

Obi-Wan îşi privi Maestrul cu ochii strălucitori şi intenşi. Era clar că nu câştigase de fapt meciul, dar că îşi expusese cu fermitate punctul de vedere. Ceva se schimbase între ei. Obi-Wan făcuse încă un pas pentru a deveni Cavaler Jedi, iar Qui-Gon era mai aproape ca niciodată să-l lase să plece mai departe în viaţa de Jedi.

Fără să vorbească, cei doi îşi opriră săbiile şi se întoarseră în complex.

— Trebuie să te duci la Grath, spuse Qui-Gon încet. Studenţii şi muncitorii au multe de învăţat unii de la alţii.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Sunt de acord, spuse el. Aşa cum şi tu ai avut multe să mă înveţi pe mine. Îţi sunt recunoscător, Maestre.

Qui-Gon simţi un val de mândrie. Obi-Wan era un om bun şi va ajunge un mare Cavaler Jedi.

— Învăţăm unul de la celălalt, Padawan, spuse el. Dar îţi mulţumesc.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Cred că ar trebui să-l găsesc imediat pe Grath, spuse el. Acum văd că mai există o şansă pentru a opri disputa, de a face ca cele două părţi să se asculte una pe cealaltă. Dar nu avem prea mult timp la dispoziţie. Cred că, în adâncul sufletului, elevii şi adulţii doresc acelaşi lucru.

— Da, în adâncul sufletului, fu de acord Qui-Gon.

Capitolul 18

Obi-Wan dormi liniştit toată noaptea şi se trezi cu mintea limpede. Ştia exact ce trebuie făcut şi era pregătit să o facă. După ce îşi îmbrăcă roba de Jedi, părăsi complexul de pensionari, se îndreptă spre locuinţa familiei Port şi bătu la uşă. Se părea că Grath se afla chiar de partea cealaltă a uşii, pentru că aceasta alunecă şi se deschise imediat. Obi-Wan fu surprins să o vadă pe Nania în spatele lui.

— Tocmai ne pregăteam să venim să te căutăm, îi explică Grath. Părea un pic ruşinat. Mă bucur că ai venit.

Grath se dădu la o parte şi Obi-Wan intră în locuinţă. Nania îi conduse pe toţi la o masă.

— Îmi pare atât de rău, spuse Grath de îndată ce se aşezară. Am ştiut că eşti Jedi pentru că l-am auzit pe tatăl meu vorbind despre voi. Ar fi trebuit să-ţi spun. Dar m-am gândit că poate nu o să mai vrei să mă ajuţi dacă ai fi aflat că ştiu. Sau că Maestrul tău nu te-ar fi lăsat. Şi nu credeam că toţi Freelies ar accepta ajutorul unui Jedi.

Grath vorbea repede şi clar, iar cuvintele sale păreau sincere. Obi-Wan putea vedea de ce era el liderul Freelies.

— Şi eu te-am înşelat, recunoscu Obi-Wan. Ştiam că era necinstit să nu-ţi spun că sunt un Jedi. Dar am simţit că era cel mai bun mod de a afla ce se întâmplă pe planeta voastră – şi cum să vă ajut.

Ochii lui Grath se aprinseră.

— Ştiu, spuse el. Şi cred că mă poţi ajuta. Trebuie să fim auziţi de părinţii noştri. Ei nu ne sunt duşmani. Aţi văzut cu ochii voştri cum sunt relaţiile noastre. Se destramă. Trebuie să reconstruim fundaţiile. S-ar putea să aveţi puterea de a ne ajuta să facilităm acest lucru.

— Ambele părţi ar putea avea o problemă în acest moment, adăugă Nania. Adulţii suspectează că noi am făcut farsele, aşa că s-ar putea să fie ostili. Mai ales pentru că au acuzat pe nedrept Vorzyd 5. Am provocat multe probleme. Iar acum Freelies sunt divizaţi.

— Nu noi i-am anunţat pe adulţi, spuse Obi-Wan cu

seriozitate.

Voia ca Grath şi Nania să ştie că nu i-ar fi trădat într-un asemenea mod.

— Ştim asta, spuse Grath.

— A fost Flip, adăugă Nania. L-am auzit pe el şi pe Tray râzând despre cât de uşor le-a fost să păcălească restul grupului. Se întinse şi puse o mână pe braţul lui Obi-Wan. Ştim că ai încercat doar să ne ajuţi, Obi-Wan, spuse ea. Asta e treaba ta ca Jedi, nu-i aşa?

— Da, presupun că da, spuse Obi-Wan.

— Dar lucrurile se înrăutăţesc din ce în ce mai mult, spuse Grath, părând dintr-o dată puţin înfrânt. Obişnuiam să o facem doar pentru a ne distra, spuse el. Ştii tu, ca să avem ceva de făcut.

— Am continuat aşa o vreme şi a fost bine, spuse Nania. Ne-am distrat. Am lucrat din greu, împreună, la planificarea şi realizarea farselor. Şi nimeni nu a fost rănit.

— Dar apoi am schimbat regulile, continuă Grath. Am vrut să-i trezim pe muncitori – pe părinţii şi bunicii noştri. Atunci, tatăl meu a început să acuze Vorzyd 5. Vocea lui prinse brusc o nuanţă de amărăciune. Am început să interferăm cu productivitatea, pentru că asta era tot ceea ce părea să-i intereseze. Noi voiam doar să fim băgaţi în seamă… Vocea lui Grath se întrerupse şi privirea lui coborî în podea. Nu mai suntem atât de siguri de farse, recunoscu el. Nu am intenţionat niciodată ca dispozitivele acelea explozive să se declanşeze atunci când muncitorii se aflau în navete. Nu am vrut niciodată ca cineva să fie rănit.

— Acum vrem să oprim ceea ce avem în desfăşurare, continuă Nania. Dar nu suntem siguri că îi putem convinge pe Flip şi pe Freelies care sunt de partea lui să renunţe – să accepte că nu violenţa este calea.

Obi-Wan ridică o sprânceană.

— Următoarea farsă va fi violentă? întrebă el.

— De fapt, nu ar trebui să fie, răspunse Grath. Dar urma să fie cu explozivi. Şi la cum au mers lucrurile… Vocea lui se pierdu din nou. Dar de data asta privi în sus, spre tavan. Nu ştiu ce s-a întâmplat cu Flip, spuse el cu tristeţe. Obişnuia să fie o persoană atât de grozavă. Un prieten adevărat. Întotdeauna am crezut că mă admiră.

— A făcut-o, spuse Nania. Dar Flip are propria sa personalitate. Nu te poţi învinovăţi pentru gândurile şi acţiunile lui.

Inima lui Obi-Wan era alături de Grath. Ştia cum e să te simţi responsabil – se simţise de atâtea ori aşa. Când prietenii lui fuseseră în pericol. Când rivalii lui muriseră.

— Pun pariu că încă te admiră, spuse Obi-Wan, amintindu-şi cât de rănit păruse Flip atunci când Grath se luase de el pentru că declanşase dispozitivele explozive în timpul cursei de dimineaţă. Cred că furia ar putea fi o mască pentru durerea lui. Voia ca tu să fii mândru de el.

— Sunt mândru de el, spuse Grath. Într-un fel. Cred doar că energia lui este direcţionată greşit.

— Este important ca tu să mergi mai departe şi să iei deciziile corecte. Pentru toată lumea – inclusiv pentru Flip, îl sfătui Obi-Wan. E timpul să ne întâlnim cu adulţii şi să le spunem ce se întâmplă. Trebuie să te încrezi în ei.

Grath îşi lăsă respiraţia să iasă încet.

— Ştiu, spuse el. Dar nu ştiu de unde să încep.

— Pot să aranjez eu întâlnirea pentru tine, spuse Obi-Wan. Iar Qui-Gon va ajuta la consilierea muncitorilor.

Grath suspină.

— Bine, spuse el. Dar am sentimentul că ar putea fi mai uşor să vorbeşti cu muncitorii decât să-i convingi pe Freelies să renunţe la ultima farsă şi să se prezinte la întâlnire.

Capitolul 19

În acea seară, la o cină tipică Vorzyd cu fiertură fără gust şi pâine plată tare, Obi-Wan îi povesti Maestrului său despre întâlnirea cu Grath şi Nania.

— Chiar cred că putem transforma situaţia într-una pozitivă, zise el încrezător. Freelies trebuie să vadă că întâlnirea cu muncitorii este ceea ce trebuie făcut. Este cel mai bun lucru pentru toată lumea.

— Sunt de acord, Padawan, spuse Qui-Gon. Şi cred că ar trebui să te însoţesc la această întâlnire Freelies. Sunt multe în joc.

Obi-Wan nu se putu abţine să nu se simtă mustrat. Oare Maestrul său nu credea că se poate descurca? Nu era clar că aborda problema într-un mod nou?

Obi-Wan înghiţi lingura plină cu fiertură şi se uită la Maestrul său.

— Aş vrea să merg singur, zise el încet. Să termin singur ceea ce am început. Vom fi amândoi la întâlnirea dintre Freelies şi muncitori, bineînţeles.

Obi-Wan spera ca acest ultim comentariu să-l influenţeze puţin pe Maestrul său. Urmă un moment de tăcere înainte ca Qui-Gon să vorbească.

— Foarte bine, spuse el. Înţeleg că este important pentru tine să mergi singur. Prezenţa mea ar putea perturba echilibrul pe care ai încercat să-l creezi. Îl voi contacta pe Preşedintele Port şi mă voi asigura că muncitorii sunt gata de întâlnire. Va trebui să fiu prezent când va contacta Vorzyd 5 ca să-şi ceară scuze. Şi s-ar putea să mai ştiu câteva persoane care ar fi interesate să vină şi ele la întâlnirea dintre Freelies şi muncitori, adăugă el gânditor.

Obi-Wan se întrebă despre cine vorbea Maestrul său, dar o bătaie în uşa camerei le întrerupse conversaţia. O secundă mai târziu, portalul metalic alunecă şi Grath apăru în pragul uşii. Se uită ruşinat la Qui-Gon, ca şi cum nu ar fi fost sigur cum să salute un Maestru Jedi.

Qui-Gon s-a ridicat şi îşi înclină uşor capul în faţa lui Grath.

— Este o onoare să îl cunosc pe liderul Freelies, spuse Qui-Gon.

Grath păru surprins, dar Obi-Wan doar zâmbi. Maestrul său era excepţional de priceput în a-i face pe ceilalţi să se simtă în largul lor.

— Obi-Wan mi-a povestit multe despre tine, continuă Qui-Gon cu un zâmbet prietenos.

Grath îi răspunse zâmbind.

— Este o onoare să vă cunosc şi eu, spuse el. Şi aş vrea să vă mulţumesc pentru ajutor. Sper că Vorzyd 4 va fi pe un nou drum înainte să plecaţi.

— Aceasta este şi dorinţa mea, fu de acord Qui-Gon, în timp ce începea să strângă vasele cu mâncare de pe masă.

Obi-Wan simţi că era modul lui de a nu se amesteca în plecarea lor. Mulţumindu-i în tăcere, Obi-Wan părăsi camera împreună cu Grath.

Cei doi traversară curtea şi aşteptară ca Nania să vină să îi ia cu naveta. În ciuda încrederii aparente pe care o avusese în complexul de pensionari, Obi-Wan se simţea destul de nervos. Dacă Freelies nu vor asculta ceea ce aveau de spus el şi Grath? Dacă încă îl mai considerau a fi un trădător?

Până când ajunseră la centrul de reciclare a gunoiului, Obi-Wan exersă o tehnică de respiraţie pentru calmare. Dar nu trebuia să se îngrijoreze. Freelies erau liniştiţi în timp ce-l ascultau pe Grath.

— Trebuie să-mi cer scuze tuturor pentru că nu v-am spus că avem un Jedi printre noi, zise Grath de pe un morman de moloz. Dar la momentul respectiv am crezut că fac ceea ce trebuie.

În timp ce-l asculta pe Grath, Obi-Wan se uita prin încăpere. Copiii ascultau cu atenţie şi mulţi dădeau din cap. Doar Tray stătea deoparte, singură într-un colţ, părând supărată. Flip nu se vedea nicăieri.

— Obi-Wan a venit să ne ajute, continuă Grath. Înţelege ce încercăm să facem. Şi ne poate aduce împreună cu muncitorii.

— Nu! strigă Tray, bătând din picior.

Privind-o, Obi-Wan se întrebă de ce era atât de pornită spre violenţă. Ce anume voia să realizeze?

Se auzi un murmur în mulţime, iar copiii începură să vorbească. Dar erau mult mai ordonaţi decât în ziua precedentă,

vorbeau pe rând şi ascultau ce spuneau ceilalţi. Obi-Wan luă asta ca pe un semn bun.

— Nu le pasă de noi, spuse cineva. Le pasă doar de productivitate.

— Şi nu vor să asculte, adăugă un alt Freelies. Vor opri doar farsele, iar farsele sunt...

Băiatul se chinui să găsească cuvintele potrivite.

— Sunt de acord, îl întrerupse Grath. Faptul că ne-am unit pentru a face farsele este singura distracţie pe care am avut-o şi ar putea fi cel mai bun lucru pe care l-am făcut vreodată. Dar nu rezolvăm problema. Nu ne apropiem de părinţii noştri. Trebuie să începem de undeva dacă vrem să aducem schimbările de care avem nevoie.

Urmă un moment de tăcere în timp ce Freelies se priveau unii pe alţii.

Obi-Wan observă că antenele lui Tray loveau aerul, ca şi cum s-ar fi luptat cu ceva invizibil. Dar ceilalţi păreau să înţeleagă ce spunea Grath. Înţelegeau că nu violenţa era răspunsul.

— Nu trebuie să vii la întâlnire dacă te opui, spuse Nania, privind-o direct pe Tray. Dar sperăm că o vei face. Este pentru noi toţi. E singura cale.

Nania îşi ţinea ochii fixaţi pe Tray, ca şi cum s-ar fi aşteptat la o ceartă. Dar fata rămase încruntată şi tăcută. Atunci, antenele Naniei se îndreptară.

— Unde este Flip? întrebă ea.

Tray ridică din umeri.

— Nu ştiu, spuse ea.

Dar în ochii avea o sclipire care îl făcu pe Obi-Wan să bănuiască faptul că nu spunea adevărul.

Tânărul porni comunicatorul. Era timpul să-l contacteze pe Qui-Gon. Aparatul pârâi pentru o clipă, apoi se auzi vocea Maestrului său.

— Freelies au fost de acord să participe la întâlnire, spuse Obi-Wan.

— Asta e o veste bună, răspunse Qui-Gon. Ne aflăm în anexa Multycorp, lângă biroul Preşedintelui Port. Am făcut pace cu Vorzyd 5, iar un grup mare de muncitori s-a adunat aici, împreună cu câţiva pensionari. Suntem nerăbdători să începem.

— Excelent, spuse Obi-Wan. Pentru prima dată de câteva

zile se simţea uşurat şi cu adevărat plin de speranţă. Suntem pe drum.

Obi-Wan încheie comunicarea şi se urcă pe o mică grămadă de moloz.

— Muncitorii aşteaptă să se întâlnească cu noi – să audă ce avem de spus, le zise el. Unii dintre pensionari sunt şi ei acolo. Vor să înceapă dialogul. Ar trebui să ne îndreptăm imediat cu toţii spre anexa Multycorp.

Urmă o emoţie palpabilă în timp ce Freelies începură să pălăvrăgească între ei. Antenele din toată camera săreau în sus şi în jos. Obi-Wan se întoarse să o privească pe Tray şi o văzu cum se prăbuşeşte la pământ. O privire de groază îi îngheţase pe faţă.

— Dar bunica mea..., se bâlbâi ea. Nu. Îşi ridică privirea spre Grath şi Obi-Wan. Anexa Multycorp va exploda.

Capitolul 20

Freelies deveniră complet tăcuţi în timp ce cuvintele lui Tray erau înţelese.

— Ce? zise Grath. Ce-ai spus?

Ochii lui Tray erau plini de lacrimi.

— Anexa Multycorp va exploda, repetă ea. Am crezut că va fi goală. Nu era nicio întâlnire pe listă.

Obi-Wan întinse mâna spre comunicator. Dacă îi putea spune lui Qui-Gon ce se întâmpla, ar fi putut opri explozia. Dar, înainte să încerce măcar să transmită ceva, Tray dădu din cap. Obi-Wan porni comunicatorul, dar nu auzi decât paraziţi şi interferenţe.

— Nu va funcţiona, spuse ea cu glas îngheţat. Am bruiat comunicaţiile. Arătă spre ceas. Este prea târziu.

Tray sări în picioare.

— Trebuie să oprim explozia! strigă ea. Haideţi!

Deschizând drumul, Tray se repezi spre navetă şi se aşeză pe scaunul din cabina de pilotaj. Pentru o clipă, Nania păru că ar putea încerca să preia comenzile, dar se răzgândi. Tray avea nevoie să aibă ceva de făcut. Din păcate, nu era un pilot prea bun. Dacă o cursă cu Nania era o aventură, una cu Tray era un pericol. Naveta se clătină şi sălta, smucindu-i pe ceilalţi în spate.

În timp ce se ţinea în scaun, Obi-Wan încerca să-şi limpezească mintea. Voia să-i trimită lui Qui-Gon un avertisment despre explozie. Dar era atât de multă nelinişte şi agitaţie în navetă încât îi era dificil să se concentreze.

Închise ochii şi izolă toate zgomotele şi emoţiile. Adunând Forţa în jurul său, îi trimise un avertisment lui Qui-Gon.

Scoate-i pe toţi din anexa Multycorp, îi spuse el. *Acum*.

Obi-Wan deschise ochii şi îl văzu pe Grath privindu-l.

— Sper ca orice ai făcut să funcţioneze, zise el cu o voce tremurândă. Dacă i se întâmplă ceva tatei, din cauza mea, din cauza a ceea ce am făcut..., spuse el, rămânând brusc fără cuvinte.

Obi-Wan încercă să-l liniştească pe Grath.

— Facem tot ce putem. Nu trebuie să ne pierdem

speranţa, spuse el.

Dar Obi-Wan însuşi avu o presimţire. S-ar putea să fie prea târziu.

— E numai vina mea, continuă Grath. Eu am început să schimb farsele. Am vrut să le atrag atenţia. Să-i fac să vadă... Ochii lui Grath se umplură de lacrimi în timp ce privea pe geamul navetei. Şi acum, tatăl meu, conducătorul planetei, este în pericol.

— Nu e vina ta, Grath, interveni Tray, cu vocea şovăitoare. Este a mea.

Făcu un viraj brusc şi naveta se înclină spre stânga. Se auziră gemetele câtorva Freelies care fuseseră aruncaţi în peretele navetei.

— Eu l-am convins pe Flip că farsele ar trebui să devină violente. I-am spus că îl vei respecta pentru că a făcut pasul următor, că vei fi mândru...

Tray luă o mână de pe comenzi ca să-şi şteargă ochii, trimiţând naveta în picaj. Vehiculul alunecă pe sol înainte ca Tray să-l îndrepte din nou.

— Şi m-a crezut, zise ea cu un suspin. A crezut fiecare cuvânt pe care i l-am spus.

În cele din urmă, naveta trecu de un colţ şi anexa Multycorp apăru la vedere. Obi-Wan lăsă să-i scape un oftat de uşurare. Era încă în picioare. Dar înainte ca naveta să se apropie suficient de mult pentru ca cineva să poată striga un avertisment, o explozie uriaşă zgudui spaţiul de lucru. Bucăţi de metal, ciment şi alte resturi zburară prin aer în timp ce partea din faţă a anexei Multycorp exploda, prăbuşindu-se.

— Nu! strigă Grath, acoperindu-şi faţa cu mâinile.

Nania privea în faţă, prea şocată ca să vorbească. Tray se prăbuşi peste comenzile navetei. Obi-Wan scană zona, aşteptând ca praful să se risipească. Oare Qui-Gon primise mesajul? Reuşiseră Vorzydiakii să iasă la timp?

Obi-Wan îl simţi pe Maestrul lui prin apropiere, dar nu îşi dădea seama dacă era bine. Văzu imediat un grup de Vorzydiaki. Unii erau ghemuiţi, alţii zăceau pe jos printre dărâmături. Nu prea era multă mişcare.

Forţând uşa navetei, Obi-Wan alergă spre ei. Spera cu disperare că nu alerga spre o scenă a morţii.

Capitolul 21

La locul exploziei era haos. Muncitorii şi pensionarii Vorzydiaki erau peste tot, zăcând pe jos, bâzâind sau îngrijindu-şi rănile. Toţi erau în stare de şoc.

Obi-Wan îi privi pe Grath şi Tray în timp ce tinerii îşi căutau familiile prin mulţime. În cele din urmă, Obi-Wan zări roba maro a lui Qui-Gon. Maestrul său era îngenuncheat lângă o siluetă de pe jos. Lângă el se afla Preşedintele Port.

— Tată! strigă Grath şi sprintă înainte.

Preşedintele Port se întoarse. Avea faţa arsă. Cu o mână îşi proteja braţul rănit care îi atârna ciudat pe lângă el. Având grijă să nu-i rănească braţul rănit, Grath se apropie de tatăl său. Nu vorbiră, ci se îmbrăţişară folosindu-şi antenele, lăsându-le să se împletească, asigurându-se unul pe celălalt că erau bine.

Obi-Wan se grăbi spre Qui-Gon. Era uşurat să vadă că Maestrul său nu era rănit, dar Jedii nu se îmbrăţişară. Privirea de pe faţa lui Qui-Gon îl opri pe Obi-Wan.

Bunica lui Tray era silueta de pe jos. Avea ochii închişi şi sânge pe faţă. Tray căzu în genunchi lângă bunica ei, fără să poată vorbi.

— O să fie bine, spuse Qui-Gon cu blândeţe. A fost lovită la cap de o bucată mică de moloz care a căzut în timp ce ieşea din clădire.

Bătrâna deschise ochii şi întinse mâna spre nepoata ei. Tray îi luă mâna, dar faţa îi rămăsese o mască de groază. Obi-Wan ştia că se învinovăţea.

Qui-Gon îşi puse mâna pe umărul lui Tray.

— Bunica ta este o femeie curajoasă.

Tray se uită recunoscătoare la Qui-Gon, cu ochii plini de lacrimi. Acesta îi întoarse privirea cu un aer liniştitor, înainte să se întoarcă spre Obi-Wan.

— Mulţumită avertismentului tău, aproape toată lumea a reuşit să iasă la timp din clădire.

— Aproape toată lumea? întrebă Obi-Wan.

Qui-Gon nu avu nevoie să spună nimic altceva. Obi-Wan ştia cine fusese prins înăuntru.

— Flip, spuse el încet, nevrând să o supere şi mai mult pe Tray.

Dar ea îl auzi.

— Nu! strigă Tray. Nu Flip. Trebuie să-l găsim. Trebuie să-l scoatem de acolo.

Obi-Wan aprobă solemn din cap. Bineînţeles că trebuiau să-l găsească pe Flip. Spera doar că îl vor găsi în viaţă.

Grath strigă şi făcu semn grupului tot mai mare de Freelies să se îndrepte spre colţul a ceea ce fusese partea din faţă a anexei Multycorp.

— Se aude un sunet de la subsol, le explică el. Trebuie să intrăm acolo.

Echipa de muncitori căuta printre dărâmături timp doar de câteva minute înainte să audă pentru prima dată sunetul acela slab. Ar fi putut fi o piesă de utilaj care încă încerca să funcţioneze. Ar fi putut fi o creatură sălbatică. Sau ar fi putut fi Flip. O duzină de muncitori mai solizi se adunară şi împinseră cu toată forţa o grindă grea care bloca accesul la nivelul subsolului. Aceasta nu se mişcă.

— Ridicaţi împreună, strigă Grath. La trei.

Mai mulţi dintre muncitori se uitară sceptici la tinerii Freelies. Dar le făcură loc în jurul grinzii.

— Unu, doi, trei, numără Grath. Lucrând împreună, grupul ridică grinda, glisând-o cu uşurinţă până când se deschise o gaură lată de aproximativ un metru.

— Sprijiniţi pe lateral, strigă Grath.

Deschiderea nu era mare, dar era suficientă pentru ca Obi-Wan să se strecoare prin ea.

— Grăbeşte-te, Obi-Wan, îl îndemnă Grath în timp ce tânărul Jedi începu să coboare în subsolul întunecat.

Nu era nevoie să i se spună de două ori. Obi-Wan ştia că rămăşiţele anexei Multycorp erau cel puţin instabile. Chiar şi cu grinda sprijinită deasupra intrării, şansele de prăbuşire erau mari. Iar dacă Flip mai era încă în viaţă, timpul putea fi limitat. Se opri o clipă, lăsându-şi ochii să se adapteze la întuneric. Ascultă sunetele. Păreau să vină dintr-un loc aflat în faţa lui şi la stânga, şi erau din ce în ce mai rare.

Dintr-o dată, pământul şi pietricelele se revărsară în capul lui Obi-Wan.

— Atenţie, strigă o voce de deasupra lui. Vin şi eu cu tine.

Lumina din deschidere fu blocată pentru o clipă. Apoi Tray se lăsă în jos lângă Obi-Wan.

— Zgomotul vine de acolo, îi arătă Obi-Wan.

Porni înainte, dar Tray trecu repede pe lângă el.

— Flip? strigă ea. Flip? Stai pe loc, venim.

Fata Vorzydiak se feri de o maşinărie mare. Se mişca repede şi uşor în spaţiul îngust şi dispăru. Dar Obi-Wan încă o auzea strigându-şi prietenul.

— Flip? Flip!

Exclamaţia lui Tray nu lăsa nicio îndoială că îl găsise pe băiat. Obi-Wan trecu de o grămadă de moloz pentru a li se alătura.

— Flip, repetă Tray mai încet.

Împreună, Obi-Wan şi Tray ridicară de pe pieptul lui Flip traversa de susţinere din duroţel care îl imobiliza la podea. Lăsându-se lângă el, Tray îl luă de mână pe băiat. Îi slăbi strânsoarea de pe bucata de duroţel pe care o bătuse, emiţând semnalul de ajutor. Cu excepţia unei vânătăi mari pe frunte, Flip părea să fie bine. Dar chiar dacă nu mai era ţinut la pământ de bucata de metal, tot nu se putea ridica. Privindu-l cum se lupta să tragă aer în piept pentru a vorbi, Obi-Wan îşi dădu seama că se afla într-o stare proastă. Flip tuşea şi tresărea de durere.

— Stai întins, îi spuse Obi-Wan. Nu încerca să te mişti sau să vorbeşti. Apoi se întoarse spre Tray. Rămâi cu el până aduc medicii.

În timp ce Obi-Wan se îndrepta spre ieşirea din subsol, o auzi pe Tray vorbind încet.

— Îmi pare atât de rău, şopti ea. Un suspin i se opri în gât. M-am înşelat.

Capitolul 22

Tray stătea cât de aproape putea de sania antigravitaţională, în timp ce Flip era manevrat încet afară din subsol. Grath se agita nervos în timp ce ieşeau. Era evident pentru Qui-Gon că băiatul voia să vorbească cu Flip, dar că ceva îl reţinea.

Qui-Gon se uită la Padawanul său, îndemnându-l mental să-l convingă pe Grath să îndrăznească. Dar Obi-Wan se apropiase deja de liderul Freelies. Qui-Gon nu putu auzi ce îi spuse Obi-Wan la ureche lui Grath, dar orice ar fi fost, îi dădu acestuia curajul de a face câţiva paşi spre băiatul rănit.

Grath îşi puse mâna peste cea a lui Flip şi se aplecă spre faţa lui, vorbind încet. Deşi Flip nu putea răspunde, privirea din ochii lui spunea că totul era iertat. Grath şi băiatul cel mic îşi atinseră antenele împreună pentru scurt timp. Apoi, antenele lui Flip îi căzură pe faţă, iar corpul lui rămase nemişcat. Flip murise.

— Nu! strigă Tray. Se aplecă peste corpul lui Flip, lăsându-şi capul pe pieptul lui. Nu, şopti ea. Nu tu.

Grath puse o mână liniştitoare pe spatele lui Tray.

— Nu e vina ta, Tray, spuse el încet. Flip a avut propria lui personalitate şi a făcut propriile alegeri. Cu toţii făceam ceea ce credeam că trebuie făcut.

Tray se uită la Grath recunoscătoare, cu ochii ei mari plini de lacrimi. Apoi îşi lăsă capul în jos.

— Dar calea noastră nu a fost cea corectă, spuse ea.

— Nici eu nu mai cred că a fost, spuse Grath. Dar acum ne aflăm pe o altă cale. Calea păcii.

Tray aprobă încet din cap. Qui-Gon simţi că, în timp, fata se va împăca cu moartea lui Flip. Dar asta nu se va întâmpla prea repede.

Grath privi trupul fără viaţă al lui Flip, apoi se aplecă şi îşi luă rămas bun pentru scurt timp. Tray făcu acelaşi lucru, apoi alţi câţiva Freelies.

Medicii îl acoperiră pe Flip cu o pânză grea de culoare gri şi îl mutară pe vehiculul de transport. Grath, Tray şi Obi-Wan rămas împreună în tăcere în timp ce transportorul decola. Încet-

încet, mai mulţi Freelies se adunară în jurul trio-ului, împletindu-şi braţele şi zumzăind. La început, sunetul fu moale, apoi deveni tot mai puternic şi mai intens. Era plin de durere şi de tristeţe. Grupul de tineri trecuse prin multe, iar acum trebuiau să facă faţă morţii unuia dintre ei.

Qui-Gon ştia că nu avea să fie uşor. Şi mai era încă multă muncă şi multe provocări de depăşit.

Când ultimii răniţi Vorzydiaki fură duşi la unităţile medicale şi praful se aşeză în sfârşit, urmă un moment de calm. Dar, curând, momentul de linişte luă sfârşit.

Un muncitor Vorzydiak mare arătă furios cu degetul spre Freelies.

— Uite ce aţi făcut, zise el, arătând spre ruine. Cum o să mai putem lucra?

— Nu aveţi respect? întrebă un alt muncitor furios, strigând la Freelies. Nu v-am învăţat nimic?

— Ne-aţi învăţat destule, răspunse o voce din grupul de Freelies. Ne-aţi învăţat că munca este tot ceea ce vă interesează. Şi că asta este ceea ce trebuie să facem pentru a vă atrage atenţia.

Foarte repede, scena se transformă într-un schimb uriaş de strigăte între Freelies şi muncitori. Qui-Gon privea de pe margine, alături de o mână de pensionari. Cearta nu ducea nicăieri, fiecare parte fiind convinsă că cealaltă era de vină. Qui-Gon era pe punctul de a face un pas înainte, când Obi-Wan se desprinse de Freelies şi se plasă între cele două grupuri.

— Nu are rost să dăm vina pe cineva, spuse el cu o voce impunătoare. Cred că sunteţi cu toţii de acord că răul a fost făcut deja.

Obi-Wan vorbea încet şi calm, uitându-se la feţele muncitorilor şi ale tinerilor, deopotrivă. Qui-Gon simţit un val de mândrie ridicându-se în el. Când devenise Obi-Wan atât de înţelept?

— Trebuie să lucraţi împreună pentru a vindeca rănile care s-au manifestat astăzi.

Obi-Wan îşi îndreptase rugămintea către muncitori. Dar, în ciuda adevărului din cuvintele lui Obi-Wan, Qui-Gon putea să-şi dea seama că adulţii Vorzydiaki nu erau convinşi.

— Padawanul meu are dreptate, spuse Qui-Gon în timp ce i se alătura lui Obi-Wan în spaţiul dintre cele două facţiuni.

Generaţiile au multe de oferit una celeilalte. Puse un braţ în jurul umărului lui Obi-Wan. În timp, poate veţi înţelege că viaţa înseamnă mai mult decât muncă şi productivitate. Nu trebuie să fiţi de acord tot timpul, dar dacă vă faceţi timp să vă ascultaţi şi să învăţaţi unul de la celălalt, treaba pe care o veţi face împreună va deveni infinit mai plină de satisfacţii.

Cuvintele răsunară în Qui-Gon în timp ce le rostea. Spera ca Obi-Wan să înţeleagă că nu vorbea doar pentru Vorzydiaki. Vorbea şi pentru ei doi. Cât de mult învăţaseră unul de la celălalt. Cât de fericiţi erau să lucreze împreună, să depindă unul de celălalt, să ştie că vor fi mereu alături unul de celălalt, chiar şi atunci când nu erau de acord.

Aruncând o privire spre ucenicul său, văzu că Obi-Wan înţelesese. Cei doi Jedi nu aveau nevoie de antene pentru a-şi comunica emoţiile. Legătura lor era puternică.

Cuvintele lui Qui-Gon ajunseră şi la unii dintre Vorzydiaki. Dar mulţi rămăseseră neconvinşi.

— Cine sunteţi voi să ne spuneţi ce să facem? îi întrebă supărat unul dintre muncitori pe Qui-Gon şi Obi-Wan.

Preşedintele Port se zbătu să ajungă în faţa mulţimii, iar Grath se grăbi să-l ajute.

— Ai dreptate, îi spuse Port Vorzydiakului furios. Nu Jedii sunt cei care trebuie să ne rezolve problemele. Împreună am creat acest dezastru. Se aplecă puternic asupra fiului său. Şi împreună trebuie să lucrăm pentru a-l rezolva.

Capitolul 23

În doar două zile, complexul de pensionari se schimbase semnificativ. Aproape toate uşile erau deschise, inclusiv cea din faţă, care dădea în curte. După orele de lucru, Vorzydiakii de toate vârstele intrau şi ieşeau. Din când în când se auzeau chiar şi râsete care îşi făceau loc pe holurile odată pustii.

Obi-Wan mergea cu Qui-Gon spre ieşire, minunându-se de schimbare.

Vorzydiakii vor avea nevoie de timp pentru a plânge moartea lui Flip şi răul pe care îl făcuse el. Ruptura dintre generaţii nu avea să se vindece rapid. Dar Obi-Wan era plin de speranţă.

Bâzâitul neregulat al unui Vorzydiak răsună pe hol. Îl făcu pe Obi-Wan să zâmbească, apoi să se oprească din drum. Părea a fi Grath.

— Maestre, aşteaptă, strigă Obi-Wan.

Se repezi înapoi pe hol spre zgomotul familiar, şi nu fu dezamăgit. Grath stătea într-un cerc de scaune, într-unul dintre dormitoarele complexului. Aruncând încă o privire, Obi-Wan observă că, în loc de canapele de dormit, camera fusese umplută cu scaune şi mese poziţionate pentru conversaţie. Fusese transformată într-un fel de salon de agrement.

Obi-Wan fu încântat să vadă camera transformată, dar simţi imediat tristeţea din aer. Grath se ridică şi îşi salută prietenul.

— Tocmai vorbeam despre Flip, îi explică el. Lucrurile pe care le-a făcut sunt încă foarte dureroase, dar schimbul de amintiri ne ajută pe toţi.

Făcu un gest către ceilalţi din încăpere – câţiva Freelies, tatăl său, Tray, şi bunica lui Tray, Ina. Cu toţii îi făcură semn cu antenele tânărului Jedi în semn de salut. Grath se întoarse spre Obi-Wan.

— Nu plecaţi încă, nu-i aşa?

Obi-Wan se bucură când Qui-Gon intră în cameră în spatele lui şi întrerupse întrebarea lui Grath. Erau, de fapt, pe cale să se întoarcă pe Coruscant.

— Preşedinte Port. Vocea lui Qui-Gon era caldă şi profundă. Traversă sala mică din doi paşi şi îi întinse mâna Preşedintelui. Eşti departe de biroul tău. Nu ai treabă de făcut?

Ochii lui Qui-Gon ardeau de amuzament. Preşedintele Port dădu mâna cu Qui-Gon, dar nu îi întoarse zâmbetul.

— Ne-aţi arătat că există o muncă mai importantă de făcut, spuse el umil. Vă suntem recunoscători pentru asta.

— Eram în drum spre voi ca să vă mulţumim, spuse Grath. Dar ne-am oprit să vorbim cu Ina şi să împărtăşim câteva amintiri despre Flip.

Obi-Wan zâmbi uşor. Generaţiile de Vorzydiaki petreceau, în sfârşit, timpul împreună, împărtăşind emoţii. Şi, în ciuda durerii provocate de moartea lui Flip, păreau să se bucure de asta.

— Dorim să vă mulţumim, spuse oficial Preşedintele Port, pentru că ne-aţi ajutat în relaţiile noastre cu Vorzyd 5 şi... Preşedintele Port se chinui să găsească cuvintele. Antenele sale fluturânde atinseră vârful capului fiului său, ciufulindu-i părul. Şi în relaţiile noastre de aici, de pe Vorzyd 4.

Qui-Gon îşi înclină capul, acceptând mulţumirile.

— Oh, şi avem un nou plan, spuse Tray cu entuziasm.

Pentru o clipă, Obi-Wan crezu că vorbea despre o altă farsă Freelie.

— Tinerii ne ajută să amenajăm un spaţiu în aer liber, îi explică Ina.

— Muncitorii vor ajuta şi ei, adăugă Grath. Tata scurtează săptămâna de lucru cu o zi, astfel încât să avem timp.

Vorzydiakii se uitară unul la altul. Antenele lor se mişcau uşor înainte şi înapoi, ca şi cum ar fi călătorit într-o briză uşoară.

Obi-Wan nu credea că-l mai văzuse pe vreunul dintre ei atât de viu şi de fericit ca acum.

— Mai sunt încă multe de făcut, declară Preşedintele Port. Dar am început. Şi vom termina împreună.

— Cred că aşa va fi, fu de acord Qui-Gon. Dar mă tem că este timpul ca noi să ne întoarcem pe Coruscant. Avem propria noastră treabă de făcut.

— Bineînţeles, bineînţeles, fu de acord Preşedintele Port.

Vorzydiakii îşi luară rămas bun de la Jedi, iar Obi-Wan îşi urmă Maestrul pe hol. Obi-Wan ştia că aveau treabă de făcut. Şi era o muncă pe care trebuiau să o facă împreună.

— Munca noastră a decurs bine, Padawan, zise Qui-Gon, întrerupând gândurile lui Obi-Wan. Ieşiră în curte, iar Qui-Gon se opri şi se întoarse spre ucenicul său. Şi, deşi am depăşit demult începutul călătoriei noastre, nu suntem încă la sfârşit.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Ştiu. Încă mai am multe de învăţat.

— Totuşi, ai crescut deja atât de mult, recunoscu Qui-Gon. Sunt mândru de tine, Obi-Wan. Mândru de ceea ce ai devenit. E o onoare să te învăţ, să lucrez cu tine. Nu puteam să cer un Padawan mai bun.

Obi-Wan străluci de bucurie.

— *La muncă*, *atunci*, spuse el.

— Da, fu de acord Qui-Gon. *La muncă*.

SFÂRŞIT

Universsul Star Wars
Anexe

ÎNCEPUTURI...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii. Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă.

Trăgându-şi tăria comună de la Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generaţii după generaţii şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

SITH...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste fiinţele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuţi sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuţi începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulţi Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forţele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i

în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecinţă Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicaţi de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prinţesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învăţătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuţilor Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştinţe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăţie şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alţi Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toţi Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetăţii fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliaţi printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supravieţuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânţi şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerţului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambiţios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influenţă şi autoritate. Promiţând că va face curăţenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma de la partea întunecată a Forţei. El avea însă

ambiţii mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcţia de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturaţi, întemniţaţi ori striviţi de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruţare ţelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existenţa reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariţia unei noi ştiinţe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forţă, în timp ce legea marţială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziţia sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânaţi în mod sistematic şi executaţi sumar. Ei s-au văzut abandonaţi, trădaţi sau ucişi chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcţiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredinţată guvernatorilor regionali numiţi de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ţinut liderii îngroziţi ai fiecărei lumi sub ameninţarea anihilării. Steaua Morţii a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANŢA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetăţeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forţă Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliaţi în Senat. Acei senatori planetari au înţeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui

Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemţiune care ar fi concentrat valul rezistenţei într-o forţă care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinţia Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupţi a fost instalată. La o întâlnire în reşedinţa lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forţelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viaţă democraţiei Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simţit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în faţa lui Palpatine. Cetăţenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spaţial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenţionat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înţeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistenţă organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanţi ai rebelilor din Senat au pus la dispoziţia liderilor rebeli informaţii strict secrete, permiţându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistenţă împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puţine griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forţele lor dezorganizate. Ei aveau puţine arme şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face faţă forţelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unităţi de rezistenţă au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marţială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliţia secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informaţie dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianţei Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianţe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferinţă secretă ţinută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistenţă dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătăţirea comunicaţiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistenţă au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianţei care în scurtă vreme şi-a sporit puterea graţie nou-formatei unităţi.

Declaraţia Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferinţă, l-a sfidat în mod făţiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimţământul celor impozitaţi;

Ai ucis şi întemniţat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;

Noi, Alianţa Rebelă, în numele şi cu autoritatea fiinţelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intenţiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ţie şi forţelor tale prin orice

mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor fiinţelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate fiinţele din galaxie;

Pentru îndeplinirea acestor ţeluri noi punem chezăşie proprietăţile, onoarea şi vieţile noastre”

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergenţele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorinţa comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieţilor lor. Piloţi spaţiali au străbătut distanţe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectaţi şi întemniţaţi de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.

